

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat

(Forbedret tredjepartsadgang i forbindelse med kulbrinteindvinding, påbud om koordination af tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, udvidet tilsyn med kulbrinteindvinding, reservationer af kapacitet i olierørledningen og separationsfaciliteterne, opkrævning af bidrag til afviklingsomkostninger samt ny klageadgang i rørledningsloven m.v.)

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, som ændret ved lov nr. 535 af 29. april 2015 og § 5 i lov nr. 427 af 18. maj 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:
”Reduktion i anlægs og rørledningers kapaciteter anses for en væsentlig ændring til en godkendt plan for indvindingsvirksomheden.”
2. Efter § 10, stk. 4, indsættes som nye stykker:
”Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ved godkendelser efter stk. 2 og 3 fastsætte vilkår om, at en rettighedshaver forpligtes til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om investering i plads- og vægtpkapacitet på ejerens anlæg, herunder vilkår om at aftalen skal indeholde vilkår om brugsret til infrastruktur, tilbagekøbsret samt om betaling for merkapacitet.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ved behandling af ansøgninger efter stk. 2 og 3 videregive fortrolige oplysninger i godkendelsessagen til en anden rettighedshaver med henblik på dennes vurdering af tredjepartsadgang til de omfattede anlæg og installationer. Modtageren af sådanne oplysninger har tavshedspligt. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse. Indgås der ikke aftale om tredjepartsadgang, tilbageleverer modtageren originaler og kopier samt sletter alle elektroniske kopier af modtagne oplysninger senest samtidig med modtagerens meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang. Forinden videregivelsen hører ministeren ejeren af de omfattede anlæg og installationer om karakteren og omfanget af de fortrolige oplysninger i sagen.

Stk. 7. Udbud af kontrakter om udstyr til brug for gennemførelse af væsentlige ændringer af kapaciteter på anlæg eller etablering af nye anlæg, der skal godkendes efter stk. 2 eller 3, kan ikke gennemføres, medmindre rettighedshaveren har indgivet anmeldelse og fremsendt fyldestgørende oplysninger til energi-, forsynings- og klimaministeren senest 8 uger inden det planlagte udbud. Såfremt en eventuel udtalelse fra ministeren indeholder ønske om ændringer til udbuddet, skal udtalelsen afgives senest 2 uger inden udbud.”

3. Efter § 11 indsættes i *kapitel 3*:

”§ 11 a. Har flere rettighedshavere tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, og tilladelserne helt eller delvist omfatter samme geografisk afgrænsede område, skal rettighedshaverne koordinere efterforskning og eventuel indvinding. Aftaler herom skal godkendes af energi-, forsynings- og klimaministeren. Opnås der ikke inden rimelig tid enighed om aftale om koordination, kan ministeren meddele påbud herom og fastsætte vilkår herfor.”

4. I § 13, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”2 år” til: ”4 år”.

5. Efter § 15 indsættes:

”§ 15 a. Aftaler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov skal sikre, at fortjenesten ved indvindingen fordeles således mellem rettighedshaveren til forekomsten og infrastrukturejeren, at den hovedsageligt tilfalder rettighedshaveren, mens infrastrukturejeren beregner sig en rimelig fortjeneste under hensyn til den risiko, infrastrukturejeren påtager sig i forbindelse med rettighedshaverens brug af anlægget.”

6. § 16, *stk. 3*, affattes således:

”Energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftaler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov og om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster og kan fastsætte vilkår herfor, herunder om fordeling af omkostninger. Aftalen skal indsendes til ministeren senest otte dage efter indgåelsen.”

7. I § 16 indsættes efter *stk. 4* som nye stykker:

”*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte tidsplaner og frister for forhandlinger om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v., herunder om frister for parternes tilvejebringelse og udveksling af oplysninger, som omfattet af *stk. 8*.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udarbejde standardaftaler til brug for andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. Standardaftalerne skal offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside. Standardaftaler kan fraviges ved aftale mellem parterne.

Stk. 7. Reglerne i stk. 3-6 finder tilsvarende anvendelse for vilkår om, at en rettighedshaver, der ejer anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov, forpligtes til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om investering i ekstra kapacitet på ejerens anlæg, herunder om brugsret til infrastruktur, om tilbagekøbsret, samt om betaling, som fastsættes i medfør af § 10.”

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 8 og 9.

8. I § 16, *stk. 5*, der bliver *stk. 8*, ændres ”tilvejebringelse af oplysninger” til: ”tilvejebringelse samt udveksling af oplysninger og aftaler”.

9. I § 16, *stk. 6*, der bliver *stk. 9*, ændres ”1-5” til: ”1-8”.

10. Efter § 17, *stk. 2*, indsættes som nye stykker:

”*Stk. 3.* Reduktion af rørledningers kapaciteter anses for en væsentlig ændring omfattet af tilladelser meddelt efter *stk. 1*. Dette gælder dog ikke opstrømsrørledningsnet til naturgas.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ved behandling af ansøgninger efter *stk. 1* og *3* videregive fortrolige oplysninger i godkendelsessagen til en anden rettighedshaver med henblik på dennes vurdering af tredjepartsadgangen til de omfattede anlæg og installationer. Modtageren af sådanne oplysninger har tavshedspligt. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse. Indgås der ikke aftale om tredjepartsadgang, tilbageleverer modtageren originaler og kopier samt sletter alle elektroniske kopier af modtagne oplysninger senest samtidig med modtagerens meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang. Forinden videregivelsen hører ministeren ejeren af de omfattede anlæg og installationer om karakteren og omfanget af de fortrolige oplysninger i sagen m.v.

Stk. 5. Udbud af kontrakter om udstyr til brug for gennemførelse af væsentlige ændringer af kapaciteter på anlæg eller rørledninger eller etablering af nye anlæg eller rørledninger, der skal tillades efter *stk. 1*, kan ikke gennemføres, medmindre rettighedshaveren har indgivet anmeldelse og fremsendt fyldestgørende oplysninger til energi-, forsynings- og klimaministeren senest 8 uger inden det planlagte udbud. Såfremt en eventuel udtalelse fra ministeren indeholder ønske om ændringer til udbuddet, skal udtalelsen afgives senest 2 uger inden udbud.”

Stk. 3 bliver herefter *stk. 6*.

11. I § 17, *stk. 3*, der bliver *stk. 5*, ændres ”Stk. 1 og *stk. 2*” til: ”Stk. 1-4”.

12. § 26, stk. 1, affattes således:

”Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos rettighedshavere omfattet af loven. Ministeren kan til brug for behandling af sager efter loven, gennemførelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af loven pålægge en rettighedshaver at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte frister for indsendelse af sådanne oplysninger.”

13. I § 26, stk. 4, ændres ”tilsynet modtager” til: ”energi-, forsynings- og klimaministeren modtager i forbindelse med tilsyn eller ved overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven”.

14. I § 30, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”efter denne lov”: ”helt eller delvist”.

15. I § 38, stk. 1, indsættes som nyt nummer 4:

”4) som ikke inden for den af ministeren fastsatte frist for aftaleindgåelse eller senest samtidig med meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang sletter eller tilbageleverer fortrolige oplysninger, der videregives i medfør af § 10 eller § 17.”

I § 38, stk. 1, nr. 3, ændres ”loven.” til: ”loven,”

§ 2

I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

”3) et beløb til dækning af den forøgelse af de totale afviklingsomkostninger for anlægget af olierørledningen, der måtte fremkomme ved ejerens investering i nye anlæg eller opgradering af eksisterende anlæg omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1.”

2. I § 3, stk. 3, indsættes efter ”fordelingen og betalingen heraf”: ”samt for reservation af kapacitet i olierørledningen og separationsfaciliteterne m.v.”

3. Efter § 3 indsættes:

”§ 3 a. Ejeren fremsender, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger, dog mindst en gang årligt, en vurdering af det fremtidige behov for olietransport- og separationskapacitet til energi-, forsynings og klimaministeren.

Stk. 2. Energi-, forsynings- klimaministeren kan på baggrund af ejerens vurdering efter stk. 1 træffe afgørelse om at nedjustere kapacitetsreservationer, som ikke udnyttes eller som ligger udover et godkendt produktionsprofil.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelse om ændring af kapacitetsreservationer, kan kun nedjustere den del af kapacitetsreservationer, som ligger udover det produktionsprofil, som ligger til grund for godkendelsen i medfør af § 10, stk. 2 eller 3, eller som ikke udnyttes.”

4. Efter § 5 indsættes:

”§ 5 a. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministeren efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Enhver med væsentlig og individuel interesse i afgørelsen kan klage over afgørelser truffet i medfør af denne lov.

Stk. 3. Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, stk. 2, hvis afgørelserne tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Stk. 4. Klagen skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen. Udløber klagefristen på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 5. Tilladelser efter § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 6. Klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 5 har ikke opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 7. Afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed, som energi-, forsynings- og klimaministeren har henlagt sine beføjelser til, kan ikke indbringes for anden

administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelser efter § 2, stk. 3 og 4 kan dog af bevillingshaverne indbringes for et voldgiftsnævn, jf. § 6, stk. 2.

Stk. 8. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 5 b. Ved afgørelser i medfør af § 5 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk industri og Landbrugsrådet, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af det pågældende råstof eller inden for den pågældende lagring eller anden anvendelse af undergrunden og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Medlemmerne udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 5 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

§ 4

Stk. 1. Kravet i § 10, stk. 6, gælder ikke kontrakter, som er omfattet af en plan efter § 10, stk. 2, der er godkendt før 1. januar 2018.

Stk. 2. § 5 a finder ikke anvendelse for klager over afgørelser efter lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, såfremt klageren har fremsendt klagen til energi-, forsynings- og klimaministeren eller Energistyrelsen inden lovens ikrafttræden.

§ 5

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Almindelige bemærkninger

1. Indholdsfortegnelse

1. Indholdsfortegnelse	7
2. Indledning.....	10
2.1. Lovforslagets indhold.....	10
2.2. Baggrund for lovforslaget.....	12
3. Lovforslagets hovedpunkter	13
3.1. Krav om tilladelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren for reduktioner af kapacitet	13
3.1.1. Gældende ret.....	13
3.1.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	13
3.1.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	14
3.1.4. Den foreslåede ordning.....	14
3.2. Godkendelsesvilkår om ekstracapacitet i infrastruktur	14
3.2.1. Gældende ret.....	14
3.2.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	15
3.2.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	15
3.2.4. Den foreslåede ordning.....	16
3.3. Videregivelse af fortrolige oplysninger	16
3.3.1. Gældende ret.....	16
3.3.2. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	16
3.3.3. Den foreslåede ordning.....	17
3.4. Krav om anmeldelse til ministeren før udbud af leverancer på udstyr med lang leveringstid til brug for udbygning af fund og felter	17
3.4.1. Gældende ret på området.....	17
3.4.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	17
3.4.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	18
3.3.4. Den foreslåede ordning.....	19
3.5. Koordination af indvinding mellem tilladelser i dybden.....	19
3.5.1. Gældende ret.....	19
3.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser	19
3.5.3. Den foreslåede ordning.....	20
3.6. Regler om fordeling af fortjenesten ved indgåelse af aftaler om tredjepartsadgang	20

3.6.1. Gældende ret.....	20
3.6.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	21
3.6.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	21
3.6.4. Den foreslåede ordning.....	21
3.7. Standardaftaler for tredjepartsforhandlinger, pligt til at udveksle oplysninger mellem forhandlingsparterne samt frister og tidsplaner for forhandlingerne.....	21
3.7.1. Gældende ret.....	21
3.7.2. Eventuelle overvejelser i udvalg mv.....	21
3.7.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	22
3.7.4. Den foreslåede ordning.....	22
3.8. Godkendelse af tredjepartsaftaler.....	22
3.8.1. Gældende ret.....	22
3.8.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	23
3.8.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	23
3.8.4. Den foreslåede ordning.....	23
3.9. Udvidelse af oplysningspligten i § 26.....	24
3.9.1. Gældende ret på området.....	24
3.9.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	24
3.9.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	24
3.9.4. Den foreslåede ordning.....	24
3.10. Delvis tilbagekaldelse af tilladelser.....	24
3.10.1. Gældende ret.....	24
3.10.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser.....	25
3.10.3. Den foreslåede ordning.....	25
3.11. Forlængelse af efterforskningsperioder.....	25
3.11.1. Gældende ret.....	25
3.11.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser.....	25
3.11.3. Den foreslåede ordning.....	26
3.12. Opkrævning af bidrag til dækning af afviklingsomkostninger i tariffen for olierørledningen.....	26
3.12.1. Gældende ret.....	26
3.12.2. Overvejelser i udvalg m.v.....	26
3.12.3. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser.....	26
3.12.4. Den foreslåede ordning.....	26

3.13. Ændret sammensætning af tarif for brug af olierørledningen, justering af regler for reservation af kapacitet og ændring af kapacitetsreservationer.....	27
3.13.1. Gældende ret.....	27
3.13.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.....	27
3.13.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser.....	28
3.13.4. Den foreslåede ordning.....	29
3.14. Energiklagenævnet som ny klageinstans.....	29
3.14.1. Gældende ret.....	29
3.14.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser.....	29
3.14.3. Den foreslåede ordning.....	30
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	31
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.....	31
5.1. Skatter, afgifter m.v.....	31
5.2. Administrative konsekvenser.....	31
5.3. Øvrige efterlevelseseffekter.....	32
5.4. Adfærdsvirkninger.....	32
5.5. Konsekvenser for væksten (BNP-effekter).....	32
5.6. Afledte konsekvenser.....	32
6. De administrative konsekvenser for borgere.....	32
7. De miljømæssige konsekvenser.....	33
8. Forholdet til EU-retten.....	33
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.....	33
10. Sammenfattende skema.....	33

2. Indledning

2.1. Lovforslagets indhold

Regeringen har i Aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og SF af 22. marts 2017 blandt andet aftalt at gennemføre en række ændringer af undergrundsloven, jf. bekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011 af lov om anvendelse af Danmarks undergrund med senere ændringer og olierørledningsloven, jf. bekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014 af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat med senere ændringer.

Ændringerne har til formål at forbedre den såkaldte tredjepartsadgang til infrastrukturen i den danske del af Nordsøen og dermed forbedre mulighederne for kommercielt at udbygge og indvinde mindre fund af olie og gas. Tredjepartsadgang betyder, at rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, som ønsker at foretage indvinding ved brug af andre rettighedshaveres anlæg, får mulighed for at få adgang til disse anlæg.

Af Aftalen mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår, at parterne er enige om, at det skal være enkelt for alle selskaber at anvende infrastrukturen i Nordsøen på forudsigelige og rimelige vilkår, og at forhandlinger om adgang til infrastruktur skal gennemføres hurtigt. Parterne foreslår på denne baggrund, at undergrundsloven ændres for at forbedre rammerne for gennemførelse af tredjepartsadgangen til infrastruktur i Nordsøen, og at rørledningsloven ændres med henblik på, at der sikres mere hensigtsmæssige incitamenter for brugerne til reservation af kapacitet i olierørledningen i Nordsøen og for ejeren af olierørledningen til nye investeringer i denne. På denne baggrund er parterne desuden enige om, at lovændringerne indeholder en ændring af reglerne om betaling for brug af olierørledningen og udgør dermed en ændring til Aftale af 19. maj 1981 mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og bevillingshaverne.

Lovforslaget er en udmøntning af ovenstående aftaler.

Lovforslaget indeholder forslag om at ændre undergrundsloven således, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte vilkår i godkendelser af planer eller ændring til planer for indvindingsvirksomhed samt i tilladelser til etablering og drift af rørledningsanlæg om, at en rettighedshaver, som ejer et anlæg, pålægges at indgå aftale med en anden rettighedshaver, der er potentiel tredjepart om, at denne kan investere i og anvende kapacitet på anlægget.

Lovforslaget indeholder herudover forslag om, at det i undergrundsloven præciseres, at en reduktion af en kapacitet for et anlæg, herunder rørledningsanlæg, i forhold til grundlaget for en udbygningsplan godkendt efter undergrundsloven, anses for at være en væsentlig ændring af denne plan eller tilladelse, og at reduktionen skal godkendes af energi-, forsynings- og klimaministeren.

Det foreslås også, at en rettighedshaver, der ønsker at foretage et udbud af væsentlige kontrakter på udstyr med lang leveringstid til brug for et nyt anlæg eller udbygning af et eksisterende anlæg, ikke kan gennemføre udbuddet, medmindre udbyderen har anmeldt de kapacitetsforudsætninger, dette udstyr vil medføre for det kommende anlæg til energi-, forsynings- og klimaministeren. Ministeren kan foreslå ændringer til kapaciteter, senest 2 uger inden udbuddet, herunder for at der tages hensyn til relevante tredjeparters behov for adgang til et infrastrukturanlæg, inden udbuddet gennemføres og kontrakterne indgås.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at ministeren i forbindelse med ansøgninger om godkendelse af indvindingsplaner eller ændringer til disse samt tilladelse til etablering af rørledningsanlæg kan videregive fortrolige oplysninger, der måtte findes relevante heri til en potentiel tredjepart med henblik på, at denne kan afklare sit behov for adgang til anlægget. Den, der modtager sådanne oplysninger, har tavshedspligt, og skal, såfremt der ikke ønskes indgået en aftale om tredjepartsadgang, slette alle modtagne oplysninger senest samtidig med meddelelse om, at der ikke ønskes en aftale. Manglende overholdelse af tavshedspligten er strafbart efter straffeloven, og manglende sletning eller tilbagelevering vil være strafbart efter undergrundslovens § 38.

Lovforslaget indeholder ligeledes forslag om, at der skal foregå koordination af efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, hvis flere rettighedshavere har tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, og tilladelserne helt eller delvist er geografisk overlappende. Det foreslås, at aftaler herom skal godkendes af ministeren. Ligeledes foreslås, at ministeren kan meddele påbud om koordination samt fastsætte vilkår herfor, såfremt der ikke inden for rimelig tid opnås enighed om en aftale om koordination.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan forlænge tilladelser til efterforskning efter kulbrinter for en periode på op til 4 år.

Herudover indeholder lovforslaget en præcision i undergrundsloven, hvorefter fordelingen af fortjenesten ved tredjepartsadgang i aftaler om herom skal være sådan, at den hovedsageligt tilfalder rettighedshaveren, mens ejer kan beregne sig en rimelig fortjeneste under hensyn til den risiko, som denne påtager sig i forbindelse med rettighedshaverens brug af anlægget.

Lovforslaget indeholder desuden forslag om, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at træffe beslutning om enkle og klare rammer for forhandlinger i forbindelse med indgåelse af aftaler om tredjepartsadgang mellem en rettighedshaver, som ejer et anlæg, og en rettighedshaver, som er potentiel tredjepart til brug af anlægget. Der foreslås, at ministeren kan udarbejde standardaftaler, som kan fraviges ved aftale mellem forhandlingsparterne. Det foreslås desuden, at ministeren kan kræve oplysninger og aftaler af relevans for forhandlinger udvekslet mellem forhandlingsparterne samt fastsætte frister og bindende tidsplaner for forhandlinger om en tredjeparts adgang til infrastruktur.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftaler om tredjepartsadgang, og at der kan fastsættes vilkår for godkendelsen. Herved skal det vurderes, om aftalen er i overensstemmelse med formål og hensyn, der skal varetages efter loven, herunder hensynet til en hensigtsmæssig udnyttelse af råstoffer.

Det foreslås også, at det i undergrundsloven præciseres, at ministeren kan kræve oplysninger udleveret, når de er af relevans for behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af loven og sætte frister herfor.

Lovforslaget indeholder desuden en ændring af undergrundslovens regel om tilbagekaldelse af tilladelser, så det udtrykkeligt fremgår, at reglen også kan danne grundlag for afgørelser om delvis tilbagekaldelse.

Lovforslaget indeholder forslag om, at der i rørledningsloven skabes en mere fleksibel ordning for kapacitetsreservationer i olierørledningen, samt at reglerne om sammensætningen af omkostningselementerne i tariffen for brug af olierørledningen ændres. Herudover foreslås en regel om, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan træffe afgørelse om, hvorvidt brugernes

kapacitetsreservationer skal ændres, så reservationer, der betydeligt overstiger den forventede produktion, undgås. Ændringerne af reglerne har til formål at sikre en forbedret udnyttelse af kapaciteten i olierørledningen.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at ejeren af olierørledningen får mulighed for at opkræve et beløb til dækning af omkostninger til afvikling af nyinvesteringer. Derved undgås, at ejeren af olierørledningen undlader at foretage hensigtsmæssige investeringer, fordi den nuværende regulering ikke giver mulighed for dækning af omkostningerne til afvikling af disse anlæg.

Endelig indeholder lovforslaget nye regler om, at Energiklagenævnet er klageinstans i forhold til afgørelser omfattet af rørledningsloven.

2.2. Baggrund for lovforslaget

Af undergrundslovens § 2 fremgår, at råstoffer i undergrunden, som ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet før den 23. februar 1932, tilhører den danske stat. Olie og gas i undergrunden tilhører således den danske stat. Den nuværende undergrundslov fra 1981 er baseret på, at tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer omfattet af loven, dvs. først og fremmest olie og gas, tildeles selskaber på en række nærmere definerede vilkår fastsat af staten. Det er et bærende princip for undergrundsloven, at ved indvinding på grundlag af tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, herunder olie og gas, skal det sikres, at der opnås et tilfredsstillende udbytte af en forekomst for såvel samfundet som rettighedshaveren. Overskud ved indvinding fordeles mellem staten og de selskaber, som i forening udgør rettighedshaveren til tilladelsen. Fordelingen sker for tiden efter reglerne i kulbrinteskatteloven om betaling af selskabs- og kulbrinteskate samt ved at Nordsøfonden har andel i alle tilladelser meddelt efter 2004 og i Eneretsbevillingen fra 1962, som indehaves af DUC. Staten har således som ejer af råstoffer i undergrunden en økonomisk interesse i, at der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af olie og gas i undergrunden, der sikrer størst mulig værdiskabelse, da det er en forudsætning for at optimere statens indtægter.

En sådan optimering af statens indtægter forudsætter, at anlæg til indvinding, behandling og transport udnyttes optimalt, således at disse kan håndtere produktionen fra rettighedshaver, som ejer anlægget, og eventuelle tredjeparter, som ønsker at benytte dem. Ændringen af undergrundsloven skal ses i lyset af, at størstedelen af det tilbageværende potentiale af olie og gas i den danske del af Nordsøen består af relativt små fund, der ofte ligger i nærheden af eksisterende infrastruktur. Hvis anlæggene i den eksisterende infrastruktur anvendes til behandling og transport af produktion fra de små fund (tredjepartsadgang), kan det medvirke til at gøre dem rentable. Tredjepartsadgangen indebærer, at tredjeparten mod betaling får mulighed for at bruge værtsanlægget til at indvinde, behandle og transportere tredjepartens kulbrinter eller til at få leveret tjenester, såsom lagring af kulbrinter.

Erfaringsmæssigt har det vist sig vanskeligt at nå til enighed om tredjepartsadgang i Nordsøen. Årsagen er blandt andet, at infrastrukturejeren ofte har en monopolstilling overfor en potentiel bruger af infrastrukturen. Ved en ændring af loven kan staten i større grad medvirke til at afhjælpe de markedsfejl, som følger af, at en infrastrukturejer med en monopolstilling står i en særligt stærk forhandlingsposition overfor en potentiel tredjepart, herunder ved i større grad end det er tilfældet under den nuværende lovgivning, at kunne påvirke de vilkår, en tredjepartsaftale indgås under.

Det vil kunne medvirke til at betrygge selskaber, som overvejer at investere i efterforskning på dansk område, om, at rammerne for, at de kan opnå tredjepartsadgang til anlæg er til stede. I modsat fald vil de kunne beslutte at investere i efterforskning andetsteds. Det kan føre til en mindre indvinding af olie og gas og til, at staten mister potentielle indtægter.

Ændringen af rørledningsloven skal ses i lyset af, at der har vist sig et behov for at sikre mere hensigtsmæssige incitament for brugerne til reservation af kapacitet og for ejeren af olierørledningen til at foretage investeringer i nye anlæg i forbindelse med olierørledningen fra det danske kontinentalsokkelområde i Nordsøen til Fredericia.

For at undgå en u hensigtsmæssig udnyttelse af kapaciteten i olierørledningen har det hidtil været et vilkår i aftaler om brug af olierørledningen, at reservationer ikke kunne overstige det produktionsprofil, som lå til grund for godkendelser efter undergrundsloven. Der har dog vist sig et behov for at muliggøre, at reservationer fremover indenfor visse rammer kan overstige dette, da der kan være usikkerhed om den faktiske produktion. Samtidig er der i de nuværende regler for de beløb, ejeren af rørledningen må opkræve i tariffen, et incitament til reservation af en for høj kapacitet, da der betales for den faktisk transporterede mængde og ikke for den reserverede transportkapacitet.

Endvidere har der ikke kunnet opkræves bidrag til afvikling af nye anlæg. Det er en følge af 2003-aftalen mellem bevillingshaverne til eneretsbevillingen og staten samt ændringerne af skattesystemet i 2013. Afviklingsomkostninger er de nødvendige udgifter til en sikkerheds-, sundheds- og miljømæssig forsvarlig afvikling af anlæg efter brug. Det forhold, at der ikke kan opkræves bidrag til afvikling hindrer, at der foretages investering i nye anlæg eller opgradering af eksisterende anlæg, idet en sådan investering vil medføre et tab for ejeren på grund af den manglende betaling til afviklingsomkostningerne.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Krav om tilladelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren før reduktioner af kapacitet

3.1.1. Gældende ret

Energi-, forsynings- og klimaministeren skal efter loven godkende væsentlige ændringer og tilføjelser til godkendte udbygningsplaner for infrastruktur efter § 10, stk. 3, og § 17.

Der har i forbindelse med administrationen af loven vist sig, at der er usikkerhed hos ansøgere om, hvorvidt reduktioner af kapacitet, som er godkendt efter § 10, stk. 2 eller 3, anses som væsentlige ændringer til godkendte udbygningsplaner. Det har således vist sig, at der er sket reduktion af kapacitet, uden at der forinden er blevet ansøgt om godkendelse efter § 10. Lignende tvivl kan tænkes at opstå i forbindelse med reduktioner af kapacitet i anlæg og rørledninger, der er givet tilladelse til efter § 17.

3.1.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

I Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår, at der skal søges indført et lovkrav om, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende reduktioner i produktionskapacitet. Det fremgår ligeledes, at der skal søges indført en hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan formidle den påtænkte reducerede kapacitet til en potentiel tredjepart. Ligeledes fremgår, at der skal søges indført en hjemmel til, at

tredjeparten pålægges en rimelig tidsfrist for at indgå aftale med ejeren om udnyttelse af den formidlede kapacitet. Såfremt kapaciteten ikke kan udnyttes indenfor en rimelig frist fra den planlagte reduktionsdato,

3.1.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Der har i forbindelse med administration af loven vist sig behov for at præcisere, at reduktioner af kapacitet, som er godkendt efter lovens § 10 eller tilladt efter lovens § 17, anses for en væsentlig ændring til godkendte udbygningsplaner eller tilladelser, og at sådanne ændringer derfor er omfattet af godkendelseskravet i § 10 og tilladelseskravet i § 17. En reduktion af kapacitet kan således have betydning for omfanget af indvindingen fra det eller de felter, som benytter anlægget i forbindelse med indvindingsvirksomhed. Der er derfor behov for at sikre, at der også efter en ændring kan foregå indvinding, der sikrer en hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne i undergrunden.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås derfor i § 10 præciseret, at en reduktion af produktionskapaciteten i forhold til en godkendt udbygningsplan opfattes som en væsentlig ændring. På tilsvarende måde foreslås bestemmelsen i § 17 præciseret således, at væsentlig reduktion af rørledningers kapaciteter anses for en væsentlig ændring til tilladelser til etablering og drift af rørledningsanlæg.

3.2. Godkendelsesvilkår om ekstrakapacitet i infrastruktur

3.2.1. Gældende ret

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter undergrundslovens § 10 stille vilkår ved godkendelser af udbygningsplaner for infrastruktur i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmarks undergrund. Det samme gælder for tilladelser efter undergrundslovens § 17 til etablering og drift af rørledninger i forbindelse med sådan virksomhed.

De overordnede hensyn, der skal varetages ved efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, er, at virksomheden skal finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås. Der tænkes herved bl.a. på forsvarlighed og hensigtsmæssighed i teknisk, ressourcemæssig og sikkerhedsmæssig henseende. Energi- forsynings- og klimaministeren skal ved godkendelser også påse, at planlagte foranstaltninger ud fra geologiske, tekniske, sikkerhedsmæssige og økonomiske aspekter samlet vil medføre, at der under de givne forudsætninger opnås et tilfredsstillende udbytte af en forekomst for såvel samfundet som rettighedshaveren.

Efter undergrundslovens § 16 kan energi- forsynings- og klimaministeren efter forhandling med rettighedshaverne give påbud om, at anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov kan bruges af andre rettighedshavere, hvis ressourcemæssige, økonomiske eller samfundsmæssige hensyn tilsiger det. Det er en betingelse, at den eksisterende og planlagte anvendelse ikke hindres eller vanskeliggøres urimeligt herved. Ministeren kan ligeledes meddele påbud til en anlægsejer og en eller flere tredjeparter om, at der skal indgås aftale om tredjepartsadgang, hvis ressourcemæssige, økonomiske eller samfundsmæssige hensyn taler herfor. I lovens § 16, stk. 4, er der hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte vilkår for en aftale om tredjepartsadgang, såfremt der ikke inden for en rimelig tid kan opnås enighed om tredjepartsadgang mellem parterne.

I forbindelse med administrationen af undergrundslovens §§ 10, 16 og 17, skal der varetages ressourcemæssige, økonomiske og samfundsmæssige hensyn bag indvindingen. Ved godkendelser efter §§ 10 og 17 sikres der i praksis en samordning af indvindingen fra to eller flere felter eller fund inden for samme tilladelse ud fra disse generelle hensyn. Der er dog behov for at præcisere, at der ligeledes kan fastsættes sådanne vilkår i forbindelse med indvinding fra flere felter, der er omfattet af forskellige tilladelser.

3.2.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

Det følger af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017, at der skal søges indført en hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med godkendelser af udbygningsplaner af infrastruktur kan stille vilkår om, at rettighedshaveren skal indgå aftale med en anden rettighedshaver om, at denne får mulighed for at investere i ekstra plads- og vægtpacitet på infrastrukturen med henblik på placering af anlæg og installationer. Dermed kan designet af infrastrukturen på forhånd tilgodese kommende tredjeparter, hvilket i en række tilfælde vil være forbundet med færre omkostninger end at ombygge allerede eksisterende infrastruktur. Sådanne aftaler om tredjepartsadgang skal indgås inden for en rimelig frist for ikke at forsinke udbygningsplaner unødigt.

Af aftalen fremgår endvidere, at retten til tredjepartens anvendelse af merkapaciteten skal være eksklusiv indenfor en periode på 5 år, hvorefter den tilfalder rettighedshaveren til anlægget med henblik på dennes udnyttelse af kapaciteten. Dog bibeholdes en første ret hos den oprindelige tredjepart over for andre tredjeparter til brug af anlægget.

Af aftalen fremgår desuden, at tredjepartens investering vil skulle dække den forøgede kapitalomkostning, som ejeren af infrastrukturen påføres ved den ekstra plads- og vægtpacitet, de forventede driftsomkostninger i den afgrænsede periode før udnyttelse samt forøgede afviklingsomkostninger.

Det fremgår endvidere, at parterne er enige om, at der i perioden på 5 år vil være mulighed for, at ejeren kan tilbagekøbe den ekstra plads- og vægtpacitet, såfremt tredjeparten ikke over for energi-, forsynings- og klimaministeren kan sandsynliggøre dennes planlagte brug indenfor en fem års-periode, og denne forsinkelse skyldes forhold inden for tredjepartens kontrol.

3.2.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Tredjepartsaftaler om investering i merkapacitet på et kommende anlæg eller et anlæg under udbygning vil formodentlig kunne mindske omkostningerne til tredjepartens projekt. Det vil således oftest kræve en væsentlig lavere merinvestering at udvide plads- og vægtpaciteten på et anlæg i planlægningsfasen end på et senere tidspunkt, når anlægget allerede er etableret. Der er derfor både en gevinst for virksomheder og en samfundsmæssig gevinst ved at sikre forbedrede muligheder for, at en tredjepart kan investere i plads- og vægtpacitet på en anden rettighedshavers anlæg, der planlægges udbygget.

Det er på denne baggrund hensigtsmæssigt, at etablere en ordening, hvorefter ministeren kan fastsætte vilkår om, at en rettighedshaver til et kommende anlæg skal indgå aftale om tredjeparts investering i etablering af ekstra kapacitet på et anlæg, der måtte være interesse for hos tredjepart.

Det er endvidere samfundsøkonomisk væsentligt, at en tredjeparts behov for at investere i en ekstra kapacitet afklares og aftales med rettighedshaveren til anlægget inden for en rimelig tidshorisont, således at en rettighedshavers udbygningsplaner ikke forsinkes unødigt.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Der foreslås på baggrund af ovenstående, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelse af udbygningsplaner eller ændringer til disse, hvorefter rettighedshaveren skal indgå aftale med en potentiel tredjepart om, at den potentielle tredjepart kan investere i plads- og vægtkapacitet på de godkendte anlæg og installationer. Den foreslåede ændring præciserer således reglen, så det nu klart fremgår, at ministeren kan fastsætte vilkår om en sådan aftaleindgåelse med tredjepart som led i en godkendelse efter lovens §§ 10 eller 17.

3.3. Videregivelse af fortrolige oplysninger

3.3.1. Gældende ret

Der er efter de nugældende regler i undergrundsloven eller rørledningsloven ikke hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan videregive fortrolige oplysninger til en privat person, som er en potentiel tredjepart, i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om godkendelse efter undergrundslovens § 10 og § 17.

Efter de almindelige forvaltningsretlige regler er der som hovedregel tavshedspligt i forhold til spørgsmålet om en eventuel videregivelse af fortrolige oplysninger fra en myndighed til en privat person, der ikke er part i sagen, jf. forvaltningslovens § 27.

Efter forvaltningslovens § 27, stk. 6, kan en forvaltningsmyndighed bestemme, at en person uden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

3.3.2. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Der er væsentlige virksomheds- og samfundsøkonomisk interesser forbundet med, at en tredjepart har mulighed for at investere i merkapacitet i forbindelse med en udbygning eller at udnytte en eksisterende ledig kapacitet, der påtænkes reduceret, idet denne form for tredjepartsadgang ofte vil være mindre omkostningsfuld for tredjeparten end en senere adgang baseret på ændring af eksisterende anlæg og installationer. Samtidig vil en øget udnyttelse af fundene i Nordsøen indebære forøgede indtægter til staten.

Energi-, forsynings- og klimaministeren modtager i forbindelse sit tilsyn med sektoren informationer om rettighedshaveres arbejde med kommende udbygningsplaner og ændringer til anlæg, der kunne give anledning til tredjeparters interesse for adgang til disse anlæg. Samtidig modtager ministeren ansøgninger om ændring af planer for ændringer af den eksisterende infrastruktur. Visse af disse oplysninger er fortrolige, hvor fortroligheden skal tilgodese varetagelsen af både private interesser f. eks. infrastrukturejerens væsentlige kommercielle og konkurrencemæssige interesser og offentlige interesser, f. eks. forsynings- og sikkerhedsmæssige interesser.

En virksomhedens vurdering af muligheden og behovet for at udnytte en sådan tredjepartsadgang beror på en række oplysninger om anlægget, herunder de eventuelle fortrolige oplysninger, der er

indhentet eller fremsendt til energi-, forsynings- og klimaministeriet. Det vurderes hensigtsmæssigt at muliggøre, at potentielle tredjeparter også får adgang til visse fortrolige oplysninger om et kommende anlæg eller en påtænkt reduceret kapacitet med henblik på, at den eventuelle tredjepart kan afklare sit eventuelle behov for adgang til anlægget.

En relevant ordning bør på den ene side muliggøre varetagelse af den eventuelle tredjeparts og de samfundsøkonomiske interesser i tredjepartens udnyttelse af ledig kapacitet på infrastrukturanlæg og på den anden side offentlige interesser, f. eks. forsyningssikkerhedsmæssige interesser, og infrastrukturejerens private interesser, der begrundes, at visse oplysninger om infrastrukturanlægget holdes fortrolige. Samtidig bør en sådan ordning i videst muligt omfang sikre, at de videregivne fortrolige oplysninger forbliver fortrolige og ikke i forbindelse med administrative fejl videregives, f. eks. ved ændringer, drift og vedligeholdelse af IT-systemer m.v. En ordning bør endvidere muliggøre, at de nødvendige og relevante fortrolige oplysninger til brug for vurderingen af tredjepartsadgangen identificeres og afgrænses i videst muligt omfang.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på denne baggrund indført hjemmel i § 10 og § 17 til, at ministeren kan videregive fortrolige oplysninger vedrørende en ansøgning om godkendelse af eller ændring af en udbygningsplan efter § 10 eller tilladelse til etablering og drift af et rørledningsanlæg efter § 17 til potentielle tredjeparter med henblik på, at disse har mulighed for at afklare deres eventuelle behov for tredjepartsadgang på anlægget.

Det foreslås i den forbindelse, at personer, der modtager sådanne oplysninger, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, og at modtagerne såfremt der ikke indgås aftale om tredjepartsadgang skal tilbagelevere originaler og kopier heraf samt slette alle eventuelle elektroniske kopier af modtagne oplysninger senest samtidig med, at modtageren giver meddelelse om ikke at ville indgå aftale om tredjepartsadgang. Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministerens inden videregivelsen hører ejeren af infrastrukturanlægget om karakteren og omfanget af fortrolige oplysninger i sagen om ændring af infrastrukturanlægget.

Manglende tilbagelevering eller sletning af oplysninger vil være omfattet af en ny straffebestemmelse i undergrundsloven.

3.4. Krav om anmeldelse til ministeren for udbud af leverancer på udstyr med lang leveringstid til brug for udbygning af fund og felter

3.4.1. Gældende ret på området

Der er ikke i undergrundsloven krav om, at en rettighedshaver skal indgive anmeldelse til ministeren, inden der foretages udbud af kontrakter om leverancer til etablering af sådanne anlæg, der skal godkendes efter § 10.

3.4.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

Af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017, fremgår, at der vil blive søgt etableret et lovkrav om, at rettighedshaveren før udbud af kontrakter, som vil påvirke infrastrukturkapacitet, og som ikke er omfattet af en allerede godkendt udbygningsplan, præsenterer kapacitetsforudsætninger for energi-, forsynings- og klimaministerens.

Denne præsentation skal foregå senest otte uger før udbuddet af kontrakten, så ministeren kan udtale sig senest to uger før det planlagte udbud om eventuelle forslag til ændringer.

Af aftalen fremgår, at et sådan lovkrav skal søges indført med henblik på at sikre en relevant drøftelse af kapacitetsbehovet i forbindelse med en fremtidig udbygningsplan før bestilling af udstyr med lang leveringstid. Derved søges blandt andet risikoen reduceret for, at indgåelse af større kontrakter, som ved ændring i forbindelse med godkendelse efter undergrundsloven, giver betydelige omkostninger.

Det fremgår af aftalen, at det søges indført, at den økonomiske risiko ved ikke at efterleve ministerens udtalelse med deraf følgende krav fra ministeren om ændring af kapaciteten på udstyr med lang leveringstid på tidspunktet for godkendelse af udbygningsplanen, påhviler rettighedshaveren. Det fremgår ligeledes af aftalen, at såfremt det ønskede formål med lovkravet ikke opnås, kan det komme på tale at søge indført et egentlig forbud mod indgåelse af væsentlige kontrakter vedrørende kapacitet, før der foreligger en godkendt udbygningsplan.

Det fremgår af aftalen, at såfremt det viser sig, at den foreslåede ændring ikke i tilfredsstillende grad tilgodeser formålet om at reducere den selskabsmæssige og samfundsøkonomiske udgift ved at stille vilkår om ekstra kapacitet, vil det være hensigtsmæssigt at foreslå en stramning af reglen, hvorefter der skal foreligge en godkendt udbygningsplan, før der kan gennemføres udbud af væsentlige kontrakter, der har betydning kapaciteter i en udbygningsplan, kan indgås.

3.4.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Før etablering af anlæg til brug for indvinding af olie og gas skal disse godkendes efter undergrundslovens §§ 10 og 17, og der vil i forbindelse med godkendelse af planer kunne stilles vilkår herfor.

Det har i forbindelse med administrationen af undergrundslovens §§ 10 og 17 vist sig, at det kan være forbundet med betydelige omkostninger for selskaberne, at der stilles vilkår om ændringer til kapacitetsforudsætninger for et kommende anlæg med henblik på at tilgodese en hensigtsmæssig udnyttelse af de relevante fund – enten rettighedshavers egne eller en tredjeparts. Det skyldes, at selskaberne på tidspunktet for deres ansøgninger om godkendelse af en udbygningsplan efter § 10 ofte allerede har bundet sig til kontraktlige udbud af leverancer af udstyr til brug for udbygning af fund og felter med lang leveringstid, hvor en ændring af disse kan være omkostningsfuld for selskaberne. Staten vil igennem reducerede skatteindtægter betale hovedparten af disse omkostninger.

Konsekvensen er, at den betydelige omkostning for selskabet der er forbundet med, at energi- forsynings- og klimaministeren ikke godkender den ansøgte udbygningsplan, eller ved at godkende og samtidig fastsætte vilkår om at etablere en større kapacitet, vil medføre en reduceret gevinst for samfundet. Tabet vil således være mindre i en situation, hvor rettighedshaver allerede inden udbud af kontrakter har tilpasset udbuddet de fremtidige kapacitetsbehov.

Ved at indføre en anmeldelsespligt forud for udbud af kontrakter i før indsendelse af ansøgning om godkendelse af en udbygningsplan i undergrundslovens §§ 10 og 17 gøres det muligt for energi- forsynings- og klimaministeren at fremkomme med bemærkninger, herunder at fremkomme med forslag til ændring af de anmeldte kapacitetsforudsætninger, inden rettighedshaveren igangsætter udbud af kontrakter på udstyr med lang leveringstid.

En sådan anmeldelsespligt vil derved, såfremt ministeren vælger at foreslå ændringer, kunne give en rettighedshaver en mulighed for at tilpasse kapacitetsforudsætningerne i udstyr med lang leveringstid forud for udbud af kontrakter. Derved er der en mulighed for at varsle rettighedshaveren om nogle af de mere sandsynlige, bebyrdende vilkår vedrørende kapacitetsforhold, som ministeren vil overveje at stille i forbindelse med en § 10-godkendelse. Hensigten er således at reducere risikoen for et senere økonomisk bebyrdende vilkår vedrørende ændring af kapaciteter. Bestemmelsen udelukker dermed ikke sådanne senere økonomisk bebyrdende vilkår, da disse kan være nødvendige for at varetage hensynene bag undergrundsloven.

Det vil være væsentligt, at en ministerudtalelse om forslag til ændring af kapaciteter i en kontrakt ikke er bindende eller kan siges at skabe en berettiget forventning til, hvilke vilkår der vil blive stillet i en senere § 10-godkendelse. Det er først i forbindelse med en sådan godkendelse, at en samlet vurdering af alle relevante oplysninger for en udbygningsplan kan foretages, herunder fremtidige kapacitetsbehov. Ministerens udtalelse om kapacitetsforudsætninger i forbindelse med et forestående udbud vil altid blive afgivet på det foreliggende grundlag. Der kan således opstå behov for, at stille vilkår om ændring i kapaciteter på kommende anlæg og installationer, uanset ministerens eventuelle udtalelse, der er afgivet som følge af anmeldelsen af udbud af leverancer af udstyr til brug for udbygning af fund og felter med lang leveringstid, der indgår i de relevante anlæg eller installationer.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Der foreslås indført et krav i § 10 og § 17 om, at rettighedshaveren ikke kan gennemføre udbud af kontrakter, som vil påvirke infrastrukturkapacitet, og som ikke er omfattet af en allerede godkendt udbygningsplan, medmindre udbyder har anmeldt de påtænkte kapacitetsforudsætninger, senest 8 uger før udbuddet af kontrakten. Derved vil ministeren få mulighed for at foreslå ændringer til kapaciteterne før det planlagte udbud, hvilket giver rettighedshaveren mulighed for at ændre udbuddet inden for en rimelig tidshorisont. Det vil som hidtil være rettighedshaveren, der bærer den økonomiske risiko forbundet med efterlevelse af ministerens udtalelse eller manglende efterlevelse af ministerens udtalelse.

3.5. Koordination af indvinding mellem tilladelser i dybden

3.5.1. Gældende ret

Der er i undergrundsloven ikke noget krav om koordination af efterforsknings- og indvindingsvirksomhed mellem tilladelser til helt eller delvis samme geografiske område, men med forskellige dybdemæssige afgrænsninger.

3.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Der blev ved den 7. udbudsrunde i 2016 givet flere tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, som er afgrænset i dybden, men som er geografisk overlappede. Dette indebærer en række særlige udfordringer. Eksempelvis kan det tænkes, at den ene rettighedshaver finder frem til en kommercielt egnet forekomst før den anden, og påbegynder planlægningen af anlæg og installationer til brug for indvindingen. For at optimere efterforskningsaktiviteten i Nordsøen vil det i den forbindelse være hensigtsmæssigt, hvis den anden rettighedshaver kan informeres om den første rettighedshavers planlagte anlægsaktiviteter med henblik på at planlægge efterforskningsaktiviteter såsom seismiske undersøgelser, således at rettighedshaverne ikke forstyrrer hinandens virksomhed med deraf følgende tab til følge.

Der vurderes på denne baggrund at være behov for at etablere en ordning, hvorefter rettighedshavere har pligt til at koordinere deres efterforsknings- og indvindingsaktiviteter i form af aftaleindgåelse, hvis rettighedshavere har forskellige tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, og tilladelserne helt eller delvist omfatter samme geografisk afgrænsede område.

Opstår der direkte modstridende interesser mellem to rettighedshavere, hvilket kan gøre det sværere at nå til enighed om en aftale, vil der også kunne være behov for at påbyde de to rettighedshavere at indgå aftale om at koordinere deres virksomhed, således at begge rettighedshaveres arbejde kan forløbe så uforstyrret som muligt. Det synes i forlængelse heraf hensigtsmæssigt, at ordningen indebærer, at ministeren kan fastsætte vilkår for en aftale om koordination, såfremt parterne ikke er i stand til at nå til enighed. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at ministeren efter almindelige forvaltningsretlige principper først har givet parterne en rimelig frist for at nå til enighed samt foretaget en høring af parterne, inden der træffes afgørelse om at fastsætte vilkår. Herudover vil det være hensigtsmæssigt, at aftaler herom skal godkendes af ministeren, med henblik på at sikre, at aftalerne er i overensstemmelse med undergrundsloven herunder sikrer varetagelse af lovens formål.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ny § 11 a i undergrundsloven, hvorefter det bliver en pligt for rettighedshavere at koordinere efterforsknings- og eventuelle indvindingsaktiviteter, såfremt disse foregår inden for tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, men som omfatter helt eller delvis samme geografisk afgrænsede område.

Det foreslås desuden, at bestemmelsen fastsætter, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftaler herom, og at ministeren får hjemmel til at påbyde to eller flere rettighedshavere at koordinere deres efterforsknings- og indvindingsaktiviteter og fastsætte vilkår for en aftale herom, hvis enighed herom ikke kan opnås indenfor en rimelig tid.

3.6. Regler om fordeling af fortjenesten ved indgåelse af aftaler om tredjepartsadgang

3.6.1. Gældende ret

Der er i medfør af undergrundslovens § 16, stk. 5, fastsat regler, som angiver principper for indholdet af aftaler om andres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport m.v. af kulbrinter (tredjepartsadgang). Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1132 af 5. december 2011, (tredjepartsadgangsbekendtgørelsen).

Efter tredjepartsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, skal bruger og ejer sørge for, at aftaler om tredjepartsadgang skal baseres på, at fortjenesten ved indvindingen hovedsagelig skal tilfalde rettighedshaveren til kulbrinteforekomsten. Det vil sige, at de kommercielle vilkår i en aftale om tredjepartsadgang skal indrettes sådan, at de ud fra en samlet vurdering først og fremmest sikrer indvindingens lønsomhed for tredjeparten.

Tredjepartsadgangsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, suppleres af bekendtgørelsens § 13, nr. 1-7. Nr. 1-6 indeholder regler om de omkostninger, der skal fordeles i forbindelse med tredjepartsadgang, mens nr. 7 indeholder en ret for ejeren til også at beregne sig en rimelig fortjeneste ved

tredjepartsadgangen, dog under hensyntagen til at ejeren påtager sig risikoen ved tredjeparts brug af anlægget.

3.6.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

Det fremgår af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017, at princippet i tredjepartsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, og ejerens rettighed til at beregne sig en rimelig fortjeneste i bekendtgørelsens § 13, nr. 7, skal søges ophøjet til lov i undergrundsloven, da de er centrale for reguleringen af tredjepartsadgang.

3.6.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Der har vist sig et behov for at præcisere principperne for fordelingen af fortjenesten ved indgåelse af aftaler om tredjepartsadgang i loven, idet parterne erfaringsmæssigt har vanskeligt ved at nå til enighed om fordeling af fortjenesten.

3.6.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås på baggrund af ovenstående at indsætte en ny § 15 a i undergrundsloven, hvorefter fordeling af fortjenesten ved tredjepartsadgang i aftaler om tredjepartsadgang skal foregå således, at den hovedsageligt tilfalder rettighedshaveren, mens ejer kan beregne sig en rimelig fortjeneste under hensyn til den risiko denne påtager sig i forbindelse med den anden rettighedshavers brug af anlægget.

3.7. Standardaftaler for tredjepartsforhandlinger, pligt til at udveksle oplysninger mellem forhandlingsparterne samt frister og tidsplaner for forhandlingerne.

3.7.1. Gældende ret

Der er ikke hjemmel til at fastsætte frister og tidsplaner for forhandlinger om tredjepartsadgang.

Undergrundslovens nuværende § 16, stk. 5 indeholder hjemmel til at fastsætte regler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v., tilvejebringelse af oplysninger i forbindelse med dette, tilrettelæggelse af forhandlinger m.v. i forbindelse med andres brug af anlæg og om offentliggørelse af hovedpunkter i indgåede aftaler, herunder om en pligt for forhandlingsparter til at udveksle oplysninger. Der er imidlertid behov for at præcisere hjemlen, således at det fremgår, at tilvejebringelse af oplysninger kan indebære udveksling af oplysninger, herunder eksisterende aftaler om tredjepartsadgang.

3.7.2. Eventuelle overvejelser i udvalg mv

Det fremgår af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017, at der søges indført hjemmel til, at ministeren kan udfærdige standardaftaler for tredjepartsadgang. Sådanne standardaftaler skal kunne fraviges ved aftale mellem rettighedshaver til et anlæg og tredjepart. Udfærdigelse af standardaftaler sker ved inddragelse af industrien, for eksempel brancheorganisationen Olie Gas Danmark.

Det fremgår desuden af aftalen, at det vil blive søgt præciseret i undergrundsloven, hvilke oplysninger der skal fremlægges om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. til brug for parternes forhandlinger. Det indskræpes her,

at i de oplysninger, som skal fremlægges, kan indgå eksisterende aftaler indgået efter 15. december 2011 om tredjepartsadgang til anlægget.

Endelig fremgår af aftalen, at der vil søges indført lovhjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte en samlet tidsplan for forhandlingsforløbet mellem parterne i en forhandling om tredjepartsadgang, herunder udveksling af informationer i forbindelse med forespørgsler om tredjepartsadgang.

3.7.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Erfaringen fra energi-, forsynings- og klimaministerens tilsyn med olie- og gassektoren har vist, at det er tidskrævende og vanskeligt for en anlægsejer og tredjepart at nå til enighed om tredjepartsadgang på rimelige vilkår. For at sikre samfundets økonomiske interesse i en hurtig og rimelig aftaleindgåelse mellem parterne synes der behov for at styrke energi-, forsynings- og klimaministerens mulighed for at sikre, at forhandlingerne på dette område sker inden for en veldefineret ramme, herunder inden for en kort tidshorisont.

Mhp. varetagelse af samfundets interesse i en hurtig og rimelig aftaleindgåelse vil det ligeledes være hensigtsmæssigt, at energi-, forsynings- og ministeren udarbejder standardaftaler for tredjepartsadgang, fastsætter tidsmæssige rammer for forhandlingerne, samt sikrer bedst mulig udveksling af oplysninger, herunder tidligere aftaler om tredjepartsadgang, mellem parterne ved at kunne fastsætte krav herom.

3.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte en samlet tidsplan og bindende frister for forhandlingsforløbet mellem bruger og vært, herunder i forhold til udveksling af informationer, der vedrører aftaler om tredjepartsadgang. Manglende overholdelse af konkrete tidsfrister i tidsplanerne vil medføre påbud .

Desuden præciseres det i § 16, stk. 5, at ministerens hjemmel til at fastsætte regler om tilvejebringelse af oplysninger i forbindelse med tredjepartsadgang blandt andet kan indebære udveksling af oplysninger og eksisterende tredjepartsaftaler mellem parterne. Det er hensigten at opdatere den nuværende bekendtgørelse, hvor regler om udveksling af oplysninger indgår.

For yderligere at lette forhandlinger om tredjepartsadgang, kan ministeren udarbejde standardaftaler til brug for forhandlinger om tredjepartsadgang. Der er tale om deklatoriske standardaftaler, som vil kunne fraviges ved aftale mellem parterne.

3.8. Godkendelse af tredjepartsaftaler

3.8.1. Gældende ret

Efter undergrundslovens § 16 kan energi- forsynings- og klimaministeren efter forhandling med rettighedshaverne give påbud om, at anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov kan bruges af andre rettighedshavere, hvis ressourcemæssige, økonomiske eller samfundsmæssige hensyn tilsiger det. Ministeren kan ligeledes meddele påbud til en anlægsejer og en eller flere tredjeparter om, at der skal indgås aftale om samordning af indvindingen, hvis ressourcemæssige, økonomiske eller samfundsmæssige hensyn taler herfor.

Efter lovens § 16, stk. 3, skal indgåede aftaler om tredjepartsadgang eller samordning af indvinding indsendes til ministeren.

Efter undergrundslovens § 16, stk. 4, kan klima- og energiministeren fastsætte vilkår for en aftale vedrørende andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov eller om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster, hvis enighed om en sådan aftale ikke kan opnås inden rimelig tid, herunder vilkår om betaling. Klima- og energiministeren kan kræve, at parterne meddeler de oplysninger, som er nødvendige for fastsættelse af vilkår.

Der er efter de nugældende regler ikke krav om, at ministeren skal godkende aftaler om tredjepartsadgang.

3.8.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

Af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår, at der søges indført en lovbestemmelse om, at ministeren skal godkende aftaler om tredjepartsadgang, og at der kan fastsættes vilkår for godkendelsen. Det bør efter aftalen skulle fremgå, at aftalen om tredjepartsadgang skal indsendes til ministerens godkendelse senest otte dage efter indgåelsen.

3.8.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Der knytter sig væsentlige erhvervs- og samfundsøkonomiske interesser til, at tredjeparter kan opnå adgang til eksisterende eller planlagte anlæg og installationer i forbindelse med indvinding af tredjepartens fund. Staten har som ejer af råstoffer i undergrunden en væsentlig økonomisk interesse i, at der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af olie og gas i undergrunden, der sikrer størst mulig værdiskabelse, da dette er en forudsætning for at optimere statens indtægter. En sådan optimering af statens indtægter forudsætter bl.a., at anlæg til indvinding, behandling og transport udnyttes optimalt, således at disse kan håndtere produktionen fra både rettighedshaveren, som ejer anlæg og installationer, og eventuelle andre rettighedshavere (tredjeparter), som ønsker at benytte dem.

Der knytter sig derfor også samfundsøkonomiske interesser til de aftaler, der indgås mellem rettighedshavere og tredjeparter om en sådan adgang. Staten har således bl.a. interesser i, at aftaler om tredjepartsadgang lever op til de centrale hensyn i undergrundsloven om at tilstræbe en hensigtsmæssig anvendelse og udnyttelse af Danmarks undergrund og af dens naturforekomster.

Efter den nugældende ordning vil disse interesser i et vist omfang kunne varetages i forbindelse med udnyttelse af undergrundlovens § 16, stk. 4, hvorefter ministeren vil kunne give påbud om samordning og stille vilkår, herunder om betaling.

En ny regel om godkendelse af tredjepartsaftaler vil sammen med den udvidede beføjelse til at indhente oplysninger til brug for vurdering af en ansøgning om godkendelse af en tredjepartsaftale, jf. ændring til § 26 i afsnit 3.9., imidlertid være en relevant og tilstrækkelig reguleringsmæssig ramme for varetagelse af de offentlige interesser, herunder væsentlige samfundsøkonomiske interesser, der knytter sig til indgåelse af aftaler om tredjeparters adgang til rettighedshaveres infrastrukturanlæg.

3.8.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås derfor, at energi, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftaler om tredjepartsadgang, og at der kan fastsættes vilkår for godkendelsen. Det præciseres endvidere, at aftalen skal indsendes til ministerens godkendelse senest otte dage efter indgåelsen.

3.9. Udvidelse af oplysningspligten i § 26

3.9.1. Gældende ret på området

Efter undergrundslovens § 26, stk. 1, skal rettighedshavere meddele alle oplysninger, som er fornødne for ministerens tilsyn med deres virksomhed omfattet af undergrundsloven. Ministeren kan således pålægge en rettighedshaver at indsende, prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.

3.9.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

Det fremgår af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017, at der skal søges foretaget en præcisering i § 26 af, at ministeren kan kræve indsendelse af de oplysninger, som er nødvendige for behandling af ansøgninger om tredjepartsadgang. Det fremgår ligeledes af aftalen, at straffebestemmelsen i § 38 søges udvidet til også at gælde indsendelse af sådanne oplysninger i forbindelse med tredjepartsaftaler.

3.9.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Den nugældende affattelse af lovens § 26, stk. 1, omfatter efter sin ordlyd oplysninger i forbindelse med energi-, forsynings- og klimaministeren tilsyn.

Der har i forbindelse med administration af loven vist sig behov for at kunne pålægge rettighedshavere at fremkomme med oplysninger i andre sager end tilsynssager, ligesom der har vist sig behov for, at der kan fastsættes frister for indsendelse af oplysninger. Det vedrører blandt andet et behov for oplysning af sager i forbindelse med godkendelse af aftaler om tredjepartsadgang.

3.9.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre undergrundslovens § 26, stk. 1, således at bestemmelsen omfatter behandling af alle sager efter loven, herunder udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed efter denne lov, og at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte frister for indsendelse af oplysninger.

Det følger af straffebestemmelsen i § 38, at overtrædelser af § 26, stk. 1 kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Ændringerne til § 26, stk. 1 vil således blive omfattet af denne straffebestemmelse.

3.10. Delvis tilbagekaldelse af tilladelser

3.10.1. Gældende ret

Efter den gældende § 30, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren bl.a. tilbagekalde en tilladelse, hvis de i loven eller i medfør af loven fastsatte bestemmelser, vilkår eller påbud ikke overholdes.

Tilbagekaldelse kan dog først ske efter, at energi-, forsynings- og klimaministeren har givet påbud om inden for en nærmere frist at afhjælpe forholdet, uden at dette er sket. Det fremgår desuden af de specielle bemærkninger til L 187 som fremsat, Folketingssamlingen 1980-81, spalte 4495-4496, at hvis en tilladelse er givet til flere selskaber, vil tilbagekaldelsen få virkning for dem alle, ligesom det angives at tilbagekaldelsen endvidere vil få virkning for hele det område, tilladelsen omfatter.

3.10.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det foreslås at ændre den nugældende bestemmelse således, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan træffe afgørelse om delvis tilbagekaldelse af tilladelsen. Herved forstås, at afgørelsen om tilbagekaldelse af tilladelsen kan angive at have retsvirkninger for en del af det område, tilladelsen omfatter. Tilbagekaldelsen forudsættes efter forslaget ikke længere at omfatte hele området. Formålet er således at give energi-, forsynings- og klimaministeren mulighed for at træffe en afgørelse, hvorefter afgørelsens retsvirkninger er vurderet under hensyn til det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip og således er en egnet, nødvendig og forholdsmæssig sanktion for en given overtrædelse, såfremt betingelserne for tilbagekaldelse af en tilladelse er opfyldt.

Er der eksempelvis tale om en tilladelse til efterforskning, hvor et eller flere områder ikke er blevet efterforsket som forudsat i arbejdsprogrammet, vil det være en mere egnet og forholdsmæssig sanktion at tilbagekalde de dele af afgørelsen, hvorved der gives tilladelse til at efterforske de udforskede områder end at tilbagekalde hele tilladelsen.

Der tilsigtes med forslaget ikke at ændre lovens eksisterende angivelse af betingelser for, hvad der kan føre til en tilbagekaldelse af en tilladelse.

3.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren får mulighed for delvist at tilbagekalde en tilladelse.

3.11. Forlængelse af efterforskningsperioder

3.11.1. Gældende ret

Efter den nugældende § 13, stk. 1, meddeles tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvinding for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan dog kun undtagelsesvis overstige 10 år.

3.11.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Forudsætningerne for vedtagelse af lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder den nugældende regel i lovens § 13, hvorefter ministeren kun kan forlænge en tilladelse i to år, har ændret sig, idet erfaringer i forbindelse med administration af loven viser, at der er behov for at kunne forlænge for en længere periode end 2 år, når et konkret arbejdsprogram med stor sandsynlighed vil tage længere tid at gennemføre.

Det vurderes dog ikke hensigtsmæssigt, at ændre på kravet om, at særlige forhold skal gøre sig gældende for en forlængelse. Eksempelvis hvis det på tilfredsstillende vis har kunnet begrundes, at

det inden for det oprindelige tidsrum ikke har været muligt at afklare, om gjorte fund af kulbrinter er kommercielt udnyttelige. Det synes således hensigtsmæssigt, at der er tale om den samme vurdering ved forlængelser, som ved den nugældende regel, blot med en større tidsmæssig ramme. Ved forlængelser længere end 4 år skal det fortsat kunne begrundes, hvilke særlige undtagelser der begrunder en overskridelse af en samlede periode for efterforskning på 10 år.

3.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med ændringen at give energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at forlænge tilladelsen efter § 13, stk. 1, med indtil 4 år ad gangen i stedet for indtil 2 år.

3.12. Opkrævning af bidrag til dækning af afviklingsomkostninger i tariffen for olierørledningen

3.12.1. Gældende ret

Rørledningslovens § 3 fastsætter regler om, at enhver, der i medfør af § 2 har pligt til at tilslutte produktionsanlæg til rørledningen eller bruger den til transport af råolie eller kondensat, til ejeren betaler et beløb til dækning af kapitalomkostningerne vedrørende finansiering af anlægget af olierørledningen med dertil hørende pumpe- og terminalfaciliteter samt eventuelle stikledninger, og et beløb til dækning af øvrige omkostninger ved driften af rørledningen beregnet pr. transporteret enhed råolie og kondensat. Rørledningslovens § 3 indgik i Aftalen af 19. maj 1981 mellem regeringen og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevillingen af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Reglen blev ændret som følge af 2003-aftalen mellem bevillingshaverne til eneretsbevillingen og regeringen samt de deraf følgende ændringer af skattesystemet i 2013, hvorefter ejeren ikke længere kunne opkræve 5 pct. af værdien af produktionen af råolie og kondensat fra tilslutningspligtige felter. Omkostninger til afvikling af anlæg var tidligere blevet dækket ved hensættelse af midler, som var opkrævet som en del af dette såkaldte fortjenstelement. Efter den nugældende regulering er der dermed aktuelt ikke hjemmel til, at opkræve et beløb for brug af olierørledningen til dækning af omkostninger til afvikling af anlæg.

3.12.2. Overvejelser i udvalg m.v.

Af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår, at der søges gennemført en ændring af rørledningsloven, således at der ved investering i nye anlæg eller opgradering af eksisterende indføres mulighed for opkrævning af et beløb til betaling afviklingsomkostninger, i det omfang investeringen øger den totale afviklingsomkostning for de eksisterende rørledningsanlæg. Det forudsættes, at der foretages en tilsvarende ændring i eksisterende transportaftaler og model-transportaftalen.

3.12.3. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det vurderes at være hensigtsmæssigt at etablere en ordning, hvorefter der kan opkræves et beløb til afvikling af anlæg i forbindelse med investeringer i nye anlæg.

3.12.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at give ejeren af olierørledningen mulighed for at opkræve et beløb til afviklingsomkostninger ved investeringer i nye anlæg eller opgradering af eksisterende anlæg, i det omfang investeringen øger den totale afviklingsomkostning. Denne ændring foreslås gennemført i § 3 i olierørledningsloven og ved en tilsvarende opdatering af eksisterende transportaftaler og model-transportaftalen.

Det forudsættes dog i forbindelse hermed, at ejeren allerede har hensat midler til at dække de nuværende afviklingsomkostninger, der relaterer sig til fjernelse af det allerede eksisterende rørlednings- og terminalanlæg.

3.13. Ændret sammensætning af tarif for brug af olierørledningen, justering af regler for reservation af kapacitet og ændring af kapacitetsreservationer

3.13.1. Gældende ret

Reservation af kapacitet i olierørledningen foretages på grundlag af bestemmelserne i en transportaftale mellem ejeren af olierørledningen og den enkelte bruger, som er standardiserede og godkendt af energi-, forsynings- og klimaministereren.

I medfør af rørledningslovens § 3, stk. 3, er der fastsat nærmere regler for beregningen, fordelingen og betalingen for brug af olierørledningen. Efter disse regler omfatter betalingen beløb til dækning af henholdsvis kapitalomkostningerne og de øvrige omkostninger ved driften af rørledningen. Betalingen fastsættes på grundlag af den faktisk transporterede mængde olie og kondensat i olierørledningen.

Efter transportaftalerne kan der kun reserveres kapacitet i overensstemmelse med de produktionsprofiler og forventede sammensætninger af kulbrinter, som ligger til grund for godkendelser af udbygninger efter undergrundslovens § 10. Til brug for fastsættelse af reservationerne anvendes endvidere godkendelser af den mængde, som må indvindes, der er givet i medfør af § 15 i undergrundsloven.

3.13.2. Eventuelle overvejelser i udvalg m.v.

Af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår, at der er enighed om, at der skal kunne foretages reservation af mængder udover det produktionsprofil, som er godkendt af energi-, forsynings- og klimaministereren efter undergrundsloven. Samtidig foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for begrænsning af reservation udover den godkendte produktion. Ændringen søges ifølge aftalen gennemført i § 2 i rørledningsloven, samt en tilsvarende opdatering af model-transportaftalen, ligesom det fremgår, at det forventes at være nødvendigt med en opdatering af eksisterende transportaftaler. Det fremgår desuden af aftalen, at olietransportsystemet har en betragtelig ledig kapacitet som en konsekvens af faldende produktion i den danske del af Nordsøen, hvorfor det skal overvejes, om en introduktion af begrænsninger i reservationssystemet skal afvente konstatering af eventuelle fremtidige kapacitetsbegrænsninger i olierøret som følge af reservationer.

Af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår, at der søges indført en hjemmel til, at tariffen for brug af olierørledningen ændres således, at kapitalelementet i tariffen beregnes på grundlag af den reserverede kapacitet i olierørledningen, mens driftsomkostningerne betales på grundlag af den faktisk transporterede mængde. Ændringen søges gennemført i rørledningslovens § 3 samt ved opdatering af transportaftalerne.

Det fremgår af aftalen, at der i forbindelse med ændringen af tariffen skal tages hensyn til de særlige forhold omkring separationsfaciliteterne i Fredericia, således at de udgifter, der relaterer sig til separationsfaciliteter og udgifter til den almindelige brug af de øvrige faciliteter, fortsat behandles separat. Ligeledes fremgår, at der ikke gennem en sådan tarif kan opkræves bidrag til nye faciliteter, som alene er nødvendige for at understøtte enkelte tilladelsers individuelle behov. Der kan eksempelvis tænkes en situation, hvor en enkelt bruger af olierørledningen har behov for særlig behandling af sin produktion, for eksempel fjernelse af svovl eller CO₂. I det tilfælde skal udgifterne hertil ikke belaste brugerne af olierørledningen eller separationsfaciliteterne.

Af Aftale mellem regeringen og bevillingshaverne (på vegne af DUC partnerne) af 23. marts 2017 fremgår desuden, at der søges indført hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan træffe beslutning om eventuelle ændringer af kapacitetsreservationerne på baggrund af en række nærmere angivne oplysninger fra ejeren og brugerne af olierørledningen. Det fremgår af aftalen, at det skal overvejes om brugen af denne bestemmelse skal afvente eventuelle fremtidige kapacitetsbegrænsninger i olierøret. Herudover fremgår af aftalen, at energi-, forsynings- og klimaministerens beslutning om eventuelle ændringer af kapacitetsreservationer alene kan nedjustere den del af kapacitetsreservationer, som ligger udover det godkendte produktionsprofil og/eller som er uudnyttet.

3.13.3. Energi-, forsynings- og klimaministeriets overvejelser

Specielt for nye felter er der en betydelig usikkerhed på de estimerede produktionsprofiler. Ved at give mulighed for at foretage reservation af kapacitet i olierørledningen udover de godkendte produktionsprofiler vil rettighedshavere fremadrettet kunne tage hensyn til usikkerheden på den forventede produktion.

Der vurderes dog hensigtsmæssigt samtidigt at sikre, at brugerne af olierørledningen ikke foretager urimeligt store reservationer, der betydeligt overstiger den forventede produktion.

På denne baggrund synes det hensigtsmæssigt at indføre en ændret betaling for brug af olierørledningen, således at der fremadrettet vil være omkostninger for brugeren ved at foretage kapacitetsreservationer. Det bemærkes dog, at hovedparten af investeringerne i olierørledningen er tilbagebetalt på nuværende tidspunkt, hvorved det beløb, der kan opkræves til dækning af kapitalomkostninger, vil være af begrænset størrelse. Det vil således kun være forbundet med en begrænset ekstra omkostning at foretage en for høj kapacitetsreservation. Af samme grund vurderes det centralt, at denne ændring suppleres med to nye hjemler for ministeren til at begrænse kapacitetsreservationer: dels en ny hjemmel til at ministeren kan indføre en begrænsning på de kapacitetsreservationer, der kan foretages, udover produktionsprofilet, samt en hjemmel til, at ministeren kan reducere den del af kapacitetsreservationerne i olierørledningen, der ligger udover det godkendte produktionsprofil eller som er uudnyttede.

Ejeren af olierørledningen har til enhver tid behov for, at kunne besvare forespørgsler fra potentielle kommende brugere om størrelsen af den ledige kapacitet på forskellige tidspunkter, på grundlag af retvisende profiler for den estimerede transport i olierørledningen. Derfor er der behov for allerede på nuværende tidspunkt at sikre, at ministeren kan indføre begrænsninger på kapacitetsreservationer udover de godkendte produktionsprofiler samt reducere i kapacitetsreservationer. Det vil være i samfundets og brugernes interesse at give mulighed for en hensigtsmæssig udnyttelse af kapaciteten i olierørledningen, og tiltaget bør ikke afvente, at der kan konstateres fremtidige

kapacitetsbegrænsninger i olierørledningen som følge af reservationer, jf. overvejelse herom i afsnit 3.13.2.

3.13.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ændre rørledningslovens § 3 således, at sammensætningen af de beløb, der kan opkræves til dækning af omkostninger for brug af olierørledningen ændres, så beløbet til dækning af kapitalomkostninger beregnes på grundlag af den reserverede kapacitet i olierørledningen, mens beløbet til dækning af driftsomkostningerne betales på grundlag af den faktisk transporterede mængde. Olierørledningsloven og ved en tilsvarende opdatering af eksisterende transportaftaler og model-transportaftalen. Ændringen berører ikke betalingen for brug af separationsfaciliteterne i Fredericia, der betales ud fra særskilte regler. Denne betaling beregnes desuden på grundlag af et særskilt regnskab for separationsfaciliteterne.

Herudover foreslås indført mulighed for at brugere i begrænset omfang kan foretage reservation af mængder udover det af energi-, forsynings- og klimaministerens godkendte produktionsprofil.

Endelig foreslås indført hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministerens kan træffe afgørelse om en eventuel ændring af kapacitetsreservationer i olierørledningen.

Dette skal foregå på baggrund af ejerens vurdering af det fremtidige behov for olietransport- og separationskapacitetsamt en forelæggelse for brugerne af olierørledningen. En eventuel beslutning om ændring af kapacitetsreservation foreslås alene at kunne nedjustere den del af kapacitetsreservationerne, som ligger udover det godkendte produktionsprofil, og/eller som er uudnyttet.

3.14. Energiklagenævnet som ny klageinstans

3.14.1. Gældende ret

Der er ikke fastsat regler om en lovbestemt klageadgang i forhold til afgørelser truffet i medfør af den gældende rørledningslov.

Administrationen af loven, herunder afgørelseskompetencen, er ved ekstern delegation henlagt til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 436 af 11. maj 2012 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Der er derfor klageadgang til energi-, forsynings- og klimaministerens efter den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om ulovbestemt klageadgang for afgørelser, der træffes i henhold til loven af Energistyrelsen.

3.14.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Energiklagenævnet er et uafhængigt klageorgan, der er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997. Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser i henhold til en lang række love på energiområdet, herunder bl.a. lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om kontinentalsoklen, m.fl.. Energiklagenævnet er således den eneste klageinstans for klager over afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed, som ministeren har henlagt sine beføjelser til.

Det vil være hensigtsmæssigt at ændre reglerne for klageadgang, således at Energiklagenævnet skal behandle klager over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministerens efter denne lov

eller regler udstedt i medfør heraf. Det vil tilgodese retssikkerheden for virksomheder omfattet af loven, at klager derved kan indgives til en uafhængig myndighed med sagkundskab. Samtidig bringes rørløsningslovens rekursordning i overensstemmelse med den øvrige energiretlige lovgivning.

Det er ligeledes hensigtsmæssigt at sikre, at reglerne om klageadgang er i overensstemmelse med art. 9 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsafgørelser på miljøområdet (Århus-konventionen).

3.14.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i rørløsningsloven, hvorefter Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministeren efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at enhver med væsentlig og individuel interesse i en afgørelse kan klage over afgørelser truffet i medfør af denne lov.

Det foreslås, at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, bliver klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i en række afgørelser.

Det foreslås, at en klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt.

Det foreslås, at en afgørelse eller tilladelse efter § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 15, stk. 1, nr. 1, i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Det foreslås, at en klage over en tilladelse til et projekt ikke har opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Det foreslås, at afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed, som energi-, forsynings- og klimaministeren har henlagt sine beføjelser til, ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Det foreslås, at domstolssøgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt. Dette giver Energiklagenævnet et rimeligt tidsrum, efter hvilket deres afgørelser bliver endelige.

Det foreslås endvidere, at indsætte en ny § 5 b, hvorefter repræsentanter i Energiklagenævnet ved afgørelser i henhold til § 5 a, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsrådet, erstattes af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af kulbrinter og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Derved sikres, at afgørelser bliver truffet under behørig inddragelse af den relevante sagkundskab.

Det foreslås endeligt, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om Energiklagenavnets behandling af klager efter § 5 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets forslag til ændringer indebærer administrative byrder for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. De forventede administrative ressourcer forventes at udgøre 3 årsværk. Lovforslaget vurderes ikke at have nogen økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet de tilførte årsværk indgår som led i det gebyrfinansierede tilsyn med sektoren, hvor erhvervet betaler gebyr for den myndighedsbehandling, der foretages efter loven.

Ændringen af rørledningsloven indebærer desuden den administrative konsekvens, at Energiklagenævnet bliver klageinstans for myndighedsafgørelser truffet i henhold til rørledningsloven eller regler udstedt i medfør heraf. Da rørledningsloven ikke indeholder særlige bestemmelser om klageadgang, har den almindelige administrative rekurs til klima- og energiministeren hidtil været gældende.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Ændringen af undergrundsloven, der har som centralt formål at fremme mulighederne for tredjepartsadgang til infrastruktur, forventes at berøre alle sektorens aktører, idet disse enten er ejere af infrastruktur eller potentielle tredjeparter. Den danske kulbrintesektor er kendetegnet ved forholdsvis få aktører fordelt på 24 selskaber og én statsdeltager, der er aktive i sektoren. Bevillingshaverne til Eneretsbevillingen og deres partnere i DUC samarbejdet ejer hovedparten af den eksisterende infrastruktur.

Ændringen af rørledningsloven forventes ligeledes at berøre alle 25 selskaber i Nordsøen, idet der i medfør af olierørledningsloven er pligt til transport af produceret olie gennem olierørledningen mellem den danske del af kontinentalsokkelområdet og Fredericia.

5.1. Skatter, afgifter m.v.

Lovforslaget indebærer en forøgelse af olie- og gasselskabernes omkostninger til Energistyrelsens refusionsbaserede tilsyn med sektoren. Lovforslaget indebærer som ovenfor nævnt en øget administrativ byrde for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, jf. afsnit 4. Denne øgede administrative byrde håndteres ved tilførsel af op til 3 årsværk til Energistyrelsen. Opgaverne vil være refusionsberettigede udgifter til tilsyn og sagsbehandling, der vil blive opkrævet i henhold til gældende betalingsbekendtgørelse på området, jf. § 25 i undergrundsloven.

Lovforslaget indebærer desuden forslag til ændring af det beløb, der opkræves af infrastrukturejeren for brug af olierørledningen, hvilket kan indebære øgede omkostninger for de berørte selskaber, jf. afsnit 3.12. og 3.13. En kvantificering af disse vil bero på en nærmere konkret vurdering.

5.2. Administrative konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at indebære væsentlige administrative konsekvenser i form af omstillingsomkostninger. De administrative konsekvenser i form af løbende omkostninger, vurderes skønsmæssigt ikke at overstige en samlet bagatelgrænse på 4 mio. kr. årligt.

Disse løbende omkostninger skyldes primært indførelse af et krav indeholdende en anmeldelsespligt om at informere ministeren om kapacitetsforudsætninger for kontrakter, der har betydning for et anlægs fremtidige kapacitet, inden de sendes i udbud. Der er tale om et nyt, særskilt anmeldelseskrav, som dog forventes opfyldt ud fra eksisterende oplysninger.

Regelændringen forventes også at forbedre energi-, forsynings- og klimaministerens mulighed for at indlede og beramme forhandlinger om tredjepartsadgang, hvilket kan være en administrativ lempelse for de forhandlende selskaber. Lovforslaget indeholder ligeledes en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte standardaftaler for tredjepartsadgang, hvilket kan være en administrativ lempelse for selskaberne i og med, at selskaber skal bruge færre administrative ressourcer på at forhandle aftaler.

5.3. Øvrige efterlevelseskonsekvenser

Lovforslagets ændringer til undergrundsloven forventes ikke at indebære væsentlige øvrige efterlevelseskonsekvenser i form af omstillingsudgifter eller løbende udgifter eller besparelser for de berørte selskaber. Det skyldes, at ændringerne til undergrundsloven i høj grad vedrører præciseringer af gældende ret eller nye hjemler, hvor der ikke vurderes at være tale om væsentlige nye bebyrdende forhold for virksomhederne.

Lovforslagets ændringer til rørledningsloven skønnes heller ikke at indebære væsentlige øvrige efterlevelseskonsekvenser i form af omstillingsudgifter eller løbende udgifter/ besparelser for de berørte selskaber.

5.4. Adfærdsvirkninger

Lovforslagets formål er at ændre adfærden hos aktørerne i sektoren, således at disse i højere grad end i dag indgår aftaler om tredjepartsadgang til central infrastruktur. Hvis den eksisterende infrastruktur i højere grad kan benyttes til at behandle og transportere indvindingen fra en række fund i Nordsøen, kan dette medvirke til at gøre dem rentable ved, at selskaberne opnår markedsadgang samt kan udnytte de stordriftsfordele, der er forbundet med at koble sig på et eksisterende anlæg eller et anlæg under udbygning, fremfor at skulle opbygge et nyt selvstændigt anlæg.

5.5. Konsekvenser for væksten (BNP-effekter)

Lovforslagets konsekvenser for væksten (BNP-effekter) beror på en nærmere konkret vurdering, som forventes foretaget forud for forslaget fremsættelse i Folketinget.

5.6. Afledte konsekvenser

Forslaget forventes ikke at indebære afledte konsekvenser på samfundsniveau, da ændringen i reguleringen ikke forventes at afspejle sig i ændrede lønninger eller priser på de omfattede varer og tjenester, som rækker ud over de umiddelbart omfattede virksomheder.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vurderes ikke at indebære administrative konsekvenser for borgere.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at indebære miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde bestemmelser, hvis forhold til EU-retten kræver selvstændig overvejelse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v..

Lovforslaget har i perioden fra den 5. juli 2017 til den 16. august 2017 været i høring hos følgende organisationer er:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Ardent Oil (Denmark) S.A., Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Aalborg Portland A/S, Bayerngas Danmark ApS, Bayerngas Petroleum Danmark AS, Chevron Denmark, Filial af Chevron Denmark Inc., CO-industri, Concito, Dana Petroleum Denmark B.V., Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Rederier, Dansk Sportsdykker Forbund, Danmarks Sportsfiskerforbund, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet, DTU Aqua, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Danske Maritime, Danske Regioner, Danoil Exploration A/S, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, De frie Energiselskaber, Dansk Industri, DONG E&P A/S, DONG Energy A/S, DONG Oil Pipe A/S, Dyas Denmark ApS, Edison International S.P.A., Energi- og Olieforum.dk, Energiklagenævnet, E.ON Danmark A/S, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, (FRI), Friluftsrådet, FSR danske revisorer, Gassco, Gaz-System S.A., Green Network, Greenpeace, Hansa Hydrocarbons Limited, Hess Denmark ApS, HOFOR A/S, INFORSE, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), KL (Kommunernes Landsforening), Landsforeningen Levende Hav, Landbrug & Fødevarer, Mærsk olie og Gas A/S, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Noreco, Nordstream AG, Nordstream 2 AG, Offshore Center Danmark, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Petrogas E&P UK Limited, Reel Energi Oplysning, Shell Olie og Gasudvinding Danmark B.V. Holland. Dansk Filial., Spyker Energy ApS, Statoil A/S, Swedegas, Verdens Skove, Wintershall Noordzee B.V., VNG Danmark ApS, samt WWF.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil indebære en mere proaktiv statslig indsats med hensyn til at fremme

		<p>tredjepartsadgang til anlæg til indvinding af kulbrinter. Der forudsættes tilført op til 3 årsværk hertil, finansieret over det refusionsberettigede tilsyn efter § 25.</p> <p>Ændringen af rørledningsloven indebærer desuden den administrative konsekvens, at Energiklagenævnet bliver klageinstans for myndighedsafgørelser truffet i henhold til rørledningsloven eller regler udstedt i medfør heraf.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		<p>Lovforslaget forventes at indebære en forøgelse af olie- og gasselskabernes omkostninger til Energistyrelsens refusionsbaserede tilsyn med sektoren med op til 3 årsværk. Opgaverne vil være refusionsberettigede tilsynsudgifter, der vil blive opkrævet i henhold til gældende betalingsbekendtgørelse på området, jf. § 25 i undergrundsloven.</p> <p>Lovforslaget indebærer desuden forslag til ændring af tariffen for brug af olierørledningen, hvilket kan indebære øgede omkostninger for brugerne af olierørledningen. Kvantificering heraf vil bero på en nærmere konkret vurdering.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		<p>Lovforslaget vurderes ikke at indebære væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Efter den nugældende undergrundslovs § 10 stk. 3, skal væsentlige ændringer og tilføjelser til en godkendt plan for indvindingsvirksomheden godkendes af klima- og energiministeren, inden disse iværksættes.

Af bemærkningerne til § 10, jf. Folketingstidende 1980-81, L 187 som fremsat, spalte 4484-4485, skal der ved forsvarlig og hensigtsmæssig måde, tænkes på forsvarlighed og hensigtsmæssighed i blandt andet teknisk og ressourcemæssig henseende. Det fremgår desuden at der ”ved godkendelse af indvindingsplaner i medfør af bestemmelsen [...] skal energiministeren påse, at planlagte foranstaltninger ud fra geologiske, tekniske, sikkerhedsmæssige og økonomiske aspekter samlet vil medføre, at der under de givne forudsætninger opnås et tilfredsstillende udbytte af en forekomst for såvel samfundet som rettighedshaveren.”

Hensynet til de sikkerhedsmæssige aspekter offshore i denne henseende blev flyttet til offshore-sikkerhedsloven i forbindelse med ændringen af undergrundsloven ved lov nr. 541 af 30. maj 2011.

Af bemærkningerne til § 10 fremgår at ”det overordnede hensyn, der skal tages ved efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, er, at virksomheden skal finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås”, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 14-15.

Af disse bemærkninger fremgår endvidere, at det ”ved forslaget om tilføjelsen af *stk. 3* foreslås, at væsentlige ændringer og tilføjelser til planen for indvindingsvirksomheden skal godkendes af klima- og energiministeren, forinden disse iværksættes. I praksis sker udbygninger af olie- og gasforekomster i Danmark trinvis. Rettighedshaverne får undervejs større viden om forholdene i undergrunden, og der kan på den baggrund være behov for at revidere eksisterende planer eller planlægge nye aktiviteter, således at der sker en bedre udnyttelse af ressourcerne i forekomsten, som f.eks. en ændring af produktionsanlæg eller en plan for nye borer, altså arbejder, som kræver større investeringer. Ved forslaget vil sådanne aktiviteter kræve særskilt godkendelse ud

over den oprindeligt godkendte plan for indvindingsvirksomheden”, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 14-15.

Det foreslås i *stk. 3* at indsætte et nyt punktum, hvorefter reduktion i anlægs- og installationers kapaciteter anses for en væsentlig ændring til planer som omhandlet i *stk. 2*.

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsen præciseres således, at det nu klart fremgår, at godkendelseskravet i *stk. 3*, ikke kun omfatter om- eller videreudbygninger af godkendte anlæg og installationer, men også reduktioner af anlægs- og evt. installationers kapacitet.

De afgørende hensyn som skal inddrages i forbindelse med godkendelse af en eventuel reduktion vil fortsat være, om reduktionen af produktionskapacitet samlet vil medføre, at der under de givne forudsætninger opnås et tilfredsstillende udbytte for såvel samfundet som for rettighedshaveren og en hensigtsmæssig udnyttelse af råstoffer i undergrunden, lige som det forudsættes vurderet, om den påtænkte reduktion har betydning for, om der kan gennemføres en hensigtsmæssig udnyttelse af råstoffer i undergrunden fra de felter, hvis produktionsforhold påvirkes af ændringen.

En reduktion af anlægs- og installationers kapacitet kan eksempelvis forekomme ved, at anlæg og installationer såsom rørledninger ændres eller fjernes, men også ved at vedligeholdelse helt eller delvis ophører, således at anlæg og rørledningers kapacitet ikke kan udnyttes fuldt ud. Ændring af produktionsforhold som eksempelvis omlægning af processtrømme kan ligeledes medføre, at kapaciteter reduceres. Udgangspunktet er derfor, at der skal ansøges om godkendelse af enhver ændring af kapacitet, der er større end nogle få procent af kapaciteten, i form af eksempelvis kompressionstryk eller volumen til processtrømme.

Midlertidige reduktioner som følge af eksempelvis almindelig udskiftning eller renovering af anlæg og installationer vil ikke skulle anses for omfattet af bestemmelsen. Det forudsættes, at udskiftning og renovering i øvrigt gennemføres hurtigst muligt, således at der ikke forekommer forsinkelser af udskiftninger, som er så omfattende, at der reelt er tale om ændringer, som er omfattet af godkendelseskravet.

Ændringen har først og fremmest til formål at sikre, at der, som det har vist sig i praksis ved administration af loven, ikke gennemføres reduktioner i produktionskapacitet, uden at myndighederne har mulighed for at vurdere hensigtsmæssigheden heraf.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at myndighederne i højere grad kan sikre et tilfredsstillende udbytte af en forekomst for såvel samfundet som for rettighedshaveren, samt at den i samspil med ændringen i lovforslagets nr. 2 om indsættelse af et nyt *stk. 6* i lovens § 10 vil forbedre myndighedernes mulighed for at starte sager om udnyttelse af muligheder for tredjepartsadgang til andre rettighedshavere på det infrastrukturanlæg, hvor reduktionen påtænkes gennemført.

Til nr. 2

Efter den nugældende undergrundslovs § 10, stk. 4, kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte vilkår ved godkendelser efter stk. 2 og 3.

Af bemærkningerne til § 10 fremgår at: ”I *stk. 4* foreslås, at ministeren kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser efter stk. 2 og 3. Ved godkendelser af planer for indvindingsvirksomhed kan det være nødvendigt at fastsætte vilkår i forbindelse hermed. Det kan eksempelvis dreje sig om vilkår om indsendelse af arbejdsplaner og tidsplaner, indsendelse af redegørelser for indvindingsforhold inden arbejder påbegyndes, m.v.”, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 14-15.

Den nugældende § 10, stk. 4, videreførte i øvrigt gældende ret fra bemærkningerne til § 10, jf. Folketingstidende 1980-81, L 187 som fremsat, spalte 4484-4485, hvorefter det er et centralt hensyn, at de planlagte foranstaltninger ud fra bl.a. geologiske, tekniske og økonomiske aspekter samlet set vil medføre, at der under de givne forudsætninger opnås et tilfredsstillende udbytte af en forekomst for såvel samfundet som for rettighedshaveren.

Der har dog på baggrund af bestemmelsen udviklet sig en administrativ praksis for ikke at lægge vægt på, om der var tale om en eller flere forekomster, men at man derimod har ladet rettighedshavere samordne indvindingen fra flere forekomster inden for samme tilladelse med henblik på at tilgodese det overordnede hensyn til det tilfredsstillende udbytte for såvel samfundet som for rettighedshaveren.

Det foreslås i § 10 at indsætte et nyt *stk. 5*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelser efter stk. 2 og 3 om, at en rettighedshaver forpligtes til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om investering i plads og vægtpacitet på ejerens anlæg som omfattet af godkendelsen, herunder om brugsret til infrastruktur, om tilbagekøbsret, samt om betaling for merkapacitet.

Den foreslåede ændring indebærer, at energi-, forsynings og klimaministerens hjemmel til at fastsætte vilkår ved godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, præciseres således, at det nu klart fremgår af loven, at ministeren kan fastsætte vilkår om tredjepartsadgang, der forpligter en ejer af infrastruktur til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om dennes investering i forberedelse af plads og vægtpacitet på ejerens infrastruktur til brug for placering af yderligere anlæg eller installationer til brug for tredjepart.

Med ændringen præciseres det, at der ved godkendelse efter § 10, stk. 2 og 3, kan fastsættes vilkår om forberedelse af plads og vægtpacitet til brug for samordning af indvindingen fra forekomster, der er omfattet af forskellige tilladelser, der er meddelt forskellige rettighedshavere. Ved fastsættelse af vilkår om plads- og vægtpaciteter bør der lægges vægt på, at vilkåret angiver en frist for aftalens indgåelse, og at denne frist fastsættes under hensyn til, at udbygningsplaner ikke forsinkes unødigt.

Det er kun den ansøgende rettighedshaver efter stk. 2 og 3, der kan forpligtes til at indgå aftale som følge af vilkår fastsat i medfør af bestemmelsen. Vilkår kan desuden kun forpligte en

rettighedshaver til at indgå aftale om investering i plads- og vægtpkapacitet på det eller de anlæg, som er omfattet af den meddelte godkendelse.

Energi- forsynings- og klimaministeren forudsættes i forbindelse med godkendelser efter den foreslåede bestemmelse at fastsætte vilkår om, at der indgås en aftale på en række aftalevilkår, hvori der angives en periode, hvor brugeren har en eksklusiv ret til anvendelse af den forberedte merkapacitet. Anvendelsesperioden for etablerede anlæg, som anvender merkapaciteten, bør i den forbindelse fastlægges ved aftale mellem rettighedshaverne ud fra hensynet til at opnå en hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne i undergrunden. Ved udløbet af perioden for udnyttelse af merkapaciteten, bør retten til anvendelse tilfalde infrastrukturejeren med henblik på at udnytte den selv eller at formidle den til en anden rettighedshaver. Såfremt infrastrukturejeren ikke ønsker at anvende retten til anvendelse selv, bør den oprindelige rettighedshaver bibeholde en første ret til brug af merkapaciteten over for andre rettighedshavere.

Energi-, forsynings- og klimaministeren forudsættes endvidere, at fastsætte vilkår, om at sådanne aftaler bør indeholde aftalevilkår om, at hvis infrastrukturejeren ønsker at udnytte den forberedte plads eller vægt inden for den periode, hvor der gælder en eksklusivret, og den anden rettighedshaver over for energi-, forsynings- og klimaministeren ikke kan sandsynliggøre den planlagte brug, og denne forsinkelse fra den anden rettighedshavers side skyldes forhold inden for dennes kontrol, så kan infrastrukturejeren tilbagekøbe kapaciteten.

Aftalevilkår kan udformes sådan, at en anden rettighedshavers investering i plads og vægt skal dække den forøgede kapitalomkostning, som følger af forberedelsen, de forventede eventuelle forøgede driftsomkostninger i den afgrænsede periode før udnyttelse (såkaldte mølposeudgifter), samt evt. forøgede afviklingsomkostninger.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets nr. 7, hvori der i § 16 indsættes et nyt *stk. 7*, hvori det præciseres, at undergrundslovens § 16, stk. 3-6, også finder anvendelse for forhandlinger om forberedelse af plads og vægtpkapacitet, som indledes på baggrund af vilkår fastsat efter § 10, *stk. 5*. Dette indebærer bl.a., at energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftalen, og at ministeren ved godkendelsen kan fastsætte vilkår. Hvis aftale ikke kan nås inden rimelig tid, kan ministeren desuden fastsætte vilkår herfor. Derudover kan ministeren fastsætte tidsplaner og frister for forhandlingerne, herunder frister for parternes tilvejebringelse og udveksling af oplysninger.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at infrastrukturændringer, der godkendes efter stk. 2 eller 3, på forhånd kan forberedes til at tilgodese tredjeparters brug. Jo tidligere hensynet til tredjepartsprojekter kan inddrages i udformningen af planer om udbygninger eller ændringer omfattet af stk. 2, jo færre omkostninger vil tilpasningen formodes at påføre ejeren og en tredjepart, hvilket bidrager til at forbedre økonomien i det enkelte projekt.

Der er i den nugældende undergrundlovs § 10 ingen regler, som giver energi-, forsynings- og klimaministerens adgang til at videregive fortrolige oplysninger i en ansøgningssag om ændringer på et infrastrukturanlæg til andre rettighedshavere.

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at ”den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.”

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 6*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren ved behandling af ansøgninger efter *stk. 2* og *3* kan videregive fortrolige oplysninger i en ansøgningssag til en anden rettighedshaver med henblik på dennes vurdering af, om at anlæg og installationer til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. omfattet af ansøgningen kan anvendes af rettighedshaveren.

Den foreslåede ændring indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger i en ansøgningssag omfattet af § 10 til en anden rettighedshaver.

Oplysningerne kan alene videregives med det formål, at en rettighedshaver kan vurdere, om der er et potentiale for at investere i plads og vægkapaciteter på anlæg omfattet af ansøgningen.

De fortrolige oplysninger, der er omfattet af videregivelsesadgangen, forudsættes alene at være oplysninger, der efter en konkret vurdering er relevante oplysninger, som anses nødvendige at lægge til grund for en vurdering af muligheden for at udnytte kapaciteten ved godkendelser omfattet af *stk. 3, 2. pkt.*, eller for en vurdering af, hvorvidt der bør fastsættes vilkår i medfør af *stk. 5. m.v.*

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede ændring om videregivelse af fortrolige oplysninger skal ses i sammenhæng med lovforslagets ændring af § 26, *stk. 4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Oplysninger til brug for en eventuel vurdering af en tredjepartsadgang, og som indhentes i forbindelse med energi-, forsynings- og klimaministerens tilsynsvirksomhed gøres efter bestemmelsen i § 26, *stk. 4*, fortrolige.

En kapacitet vil normalt være afhængig af produktionsforholdene i det samlede anlæg, hvori de anlæg og installationer, hvis produktionskapacitet påtænkes reduceret, indgår. Derfor kan oplysninger om eksempelvis processtrømme i det samlede anlæg, tryk og temperatur samt kompositionen af kulbrinter forskellige steder i anlægget være relevante og nødvendige for at en anden rettighedshaver kan vurdere mulighederne for at udnytte kapaciteten. Ligeledes kan tidsplanen for den påtænkte ændring videregives.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at tilgodese de væsentlige erhvervsmæssige og væsentlige samfundsøkonomiske hensyn, der er forbundet med, at tredjeparter kan udnytte infrastrukturanlæg. Der vil således for fortrolige oplysninger, der er nødvendige for at foretage en vurdering af tredjepartsadgang, være tale om hensyn, der i almindelighed væsentligt overstiger hensynet til infrastrukturejerens interesse i at sådanne oplysninger ikke videregives til bestemte tredjeparter, som efter den foreslåede ordning vil være forpligtede til at holde modtagne oplysninger fortrolige og derefter være forpligtet til tilbagelevere eller at slette modtagne fortrolige oplysninger

kopier heraf senest samtidig med modtagerens meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang. Manglende tilbagelevering eller sletning af oplysningerne vil som følge af lovforslagets nr. 15, medføre bødestraf eller fængsel i op til 4 måneder.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i medfør af lovforslagets nr. 7 fastsætte tidsplaner og frister for forhandlinger om tredjepartsadgang. Er der fastsat en endelig frist for parternes indgåelse af aftale om tredjepartsadgang, vil denne frist også være seneste frist for modtagerens tilbagelevering eller sletning af oplysninger.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning i samspil med det lovforslagets nr. 1 om indsættelse af et 2. pkt., i § 10, stk. 3, at idet en rettighedshaver forpligtes til på forhånd at ansøge om godkendelse af reduktioner af produktionskapacitet, kan energi-, forsynings- og klimaministeren på ansøgningstidspunktet eller i forbindelse med en forudgående dialog med rettighedshaver videregive oplysninger om en påtænkt ændring af kapaciteten til en anden rettighedshaver, for derved bedre at kunne tilgodese hensynet til at spild af råstoffer undgås, samt at der opnås et tilfredsstillende udbytte af en forekomst igennem tredjepartsadgang.

Tilsvarende forventes ændringen at have den virkning i samspil med stk. 5, at myndighederne får en forbedret mulighed for at afsøge potentialer ved tredjepartsadgang i forbindelse med øvrige godkendelser efter stk. 2 og 3.

Der er i den nugældende § 10 i undergrundsloven ingen regler om anmeldelsespligt før udbud af for større kontrakter.

Det foreslås i § 10 at indsætte et nyt stk. 7, der indebærer, at en rettighedshaver ikke kan gennemføre udbud af kontrakter, som vil medføre væsentlig ændring af kapaciteter for anlæg godkendt efter stk. 2 eller 3 eller nye anlæg og installationer, der kræver godkendelse efter § 10, medmindre disse kontrakter er anmeldt til energi-, forsynings- og klimaministeren senest otte uger inden udbud. Anmeldelsen skal være ledsaget af fyldestgørende oplysninger om kapacitetsforhold m.v. Udbud må ikke gennemføres, før ministeren har modtaget fyldestgørende oplysninger om udbuddet. Såfremt ministeren ønsker at foreslå ændringer til udbuddet, skal ministeren afgive udtalelse herom senest to uger inden udbud.

Den foreslåede ændring indebærer en ny anmeldelsespligt for udbud af kontrakter, som vil påvirke infrastrukturkapacitet, og som ikke er omfattet af en allerede godkendt udbygningsplan.

Ved vurderingen af om der er tale om væsentlig ændring af kapaciteter for anlæg og installationer, skal der primært tages stilling til, hvordan den udbudte kontrakt påvirker muligheden for evt. fremtidig tredjepartsadgang på det eller de anlæg eller installationer, som den vedrører.

Der er delvis tale om en vurdering ud fra hensyn svarende til dem, der ligger bag lovforslagets nr. 1 om godkendelse af kapacitetsreduktioner i § 10, stk. 3, 2. pkt.

Det centrale for vurderingen af, om et udbud er omfattet er anmeldelsespligten, er hvorvidt kapacitetsforudsætningerne for de anlæg og installationer, som kontrakten omfatter, kan medvirke til at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af råstoffer i undergrunden fra det eller de fund, som udbyderen påtænker at anvende anlægget i forbindelse med. Det er desuden et centralt hensyn,

hvorvidt disse kapacitetsforudsætninger kan tilgodese behovet hos potentielle tredjeparter. Det må forudsættes, at kun udbud af en vis beløbsmæssig størrelsesorden vil kunne udøve en sådan påvirkning, og dermed være omfattet af kravet.

Omfattede udbud skal anmeldes til energi-, forsynings- og klimaministeren senest otte uger inden udbud.

Den foreslåede ændring indebærer også, at alle relevante og nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af kapacitetsforhold m.v. udleveret, så de er tilgængelige på tidspunktet for anmeldelsen. Der sigtes i den forbindelse ikke kun på, at ministeren skal have oplysninger udleveret, som specifikt er omfattet af den udbudte kontrakt, men også oplysninger om det eller de anlæg eller installationer, som den udbudte kontrakt vil have betydning for. For at ministeren kan foretage en relevant vurdering af kapacitetsforudsætninger for udbuddet, er der behov for at kunne vurdere det påtænkte udbud om levering af anlæg og installationer, ud fra den helhed, som de påtænkes at indgå i.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at ministeren skal afgive udtalelse om forslag til ændringer til udbuddet til udbyderen senest to uger inden udbuddet. Dette giver en periode på seks uger til, at ministeren kan vurdere den udbudte kontrakts hensigtsmæssighed i forhold til den samlede kapacitetsudnyttelse af anlægget. De seks uger løber fra det tidspunkt, hvor fyldestgørende oplysninger foreligger hos ministeren.

Ændringen har til formål at sikre en forudgående vurdering af kapacitetsbehovet i forbindelse med en fremtidig udbygningsplan før bestilling af udstyr med lang leveringstid (også kaldet long lead items). Ændringen har også til formål at reducere risikoen for fordyrende ændringer af leverancer, der indgår i planer omfattet af § 10. Bestemmelsen understøtter i øvrigt hensynet til, at overvejelser om tredjepartsadgang kan indgå i planer omfattet af stk. 2 og 3 så tidligt i planlægningen af opførelsen af nye anlæg eller ved ændringer af eksisterende anlæg.

Ministerens udtalelse har ikke retlig status af en forhåndsgodkendelse for dele af planer omfattet af § 10. Bestemmelsen skal derimod sikre, at rettighedshaver fremlægger foreløbige forventninger til kapacitetsforudsætninger på et anlæg, således at myndighederne er bekendt med dem på så tidligt et tidspunkt som muligt.

Den fremsendte anmeldelse og energi- forsynings- og klimaministerens eventuelle udtalelse kan således ikke udelukke, at der i forbindelse med ansøgning om en udbygning efter § 10 af ministeren fastsættes vilkår til ændringer i kapacitetsforudsætningerne (jf. nuværende hjemmel), om end risikoen herfor vil blive mindsket gennem udbyderens mulighed for at efterleve en eventuel ministerudtalelse. Den økonomiske risiko ved ikke at efterleve en ministers udtalelse samt eventuelle andre vilkår efter § 10 påhviler alene udbyderen.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at risikoen reduceres for, at indgåelse af større kontrakter vil fordyre planer omfattet af stk. 2 og 3, som følge af ministeren ved godkendelse af udbygningsplanen stiller vilkår om ændringer af planen, der er uforenelige med det tidligere

gennemførte udbud. For udbyderen mindskes risikoen for, at myndighederne kræver ændringer af kapaciteten på udstyr med lang leveringstid på tidspunktet for godkendelse af udbygningsplan.

Til nr. 3

Der er i den nugældende undergrundslov ikke regler, der fastsætter krav om koordination af efterforsknings- og indvindingsvirksomhed mellem tilladelser til helt eller delvis samme geografiske område men med forskellige dybdemæssige afgrænsninger.

Det foreslås at indføre en ny § 11 a, hvorefter rettighedshavere, som har tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, men som omfatter helt eller delvis samme geografisk afgrænsede område, skal koordinere efterforskning og eventuel indvinding. Aftaler herom skal godkendes af energi-, forsynings- og klimaministeren. Opnås der ikke inden rimelig tid enighed om aftalekoordination, kan ministeren meddele påbud herom og fastsætte vilkår herfor.

Den foreslåede ændring indebærer en pligt for rettighedshavere til at koordinere efterforsknings og eventuelle indvindingsaktiviteter, såfremt rettighedshaverne har tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden, men som omfatter helt eller delvis samme geografisk afgrænsede område. Herudover indebærer bestemmelsen et krav om godkendelse af energi-, forsynings- og klimaministeren, som også får hjemmel til at træffe afgørelse om påbud til to eller flere rettighedshavere om at koordinere deres efterforsknings- og indvindingsaktiviteter og fastsætte vilkår for en aftale herom, hvis enighed herom ikke kan opnås.

Den foreslåede ændring omfatter en række ældre tilladelser og for nye tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Det gælder for sådanne tilladelser, at de i forbindelse med en forlængelse med henblik på indvinding, jf. undergrundslovens § 13, stk. 2, vil blive afgrænset i dybden, hvorved en anden rettighedshaver har eller vil kunne opnå tilladelse til f.eks. den underliggende del af undergrunden.

Den foreslåede ændring har til formål at optimere og koordinere efterforsknings- og indvindingsaktiviteter. Det vil således være nødvendigt, at rettighedshaverne gensidigt informerer om deres virksomhed og i nødvendigt omfang koordinerer denne. Formålet er også at undgå forsinkelser og deraf følgende omkostninger. Det er derudover hensigten med ændringen gennem aftaler at sikre en større forudsigelighed for rettighedshaverne.

Opstår der direkte modstridende interesser mellem to rettighedshavere, eksempelvis hvis de begge ønsker at udføre seismiske undersøgelser på samme tid, hvilket kan gøre det sværere at nå til enighed om en aftale, vil der være behov for at påbyde de to rettighedshavere at indgå aftale om at koordinere deres virksomhed, således at begge rettighedshaveres arbejde kan forløbe så uforstyrret som muligt.

Den foreslåede ændring indebærer tillige, at ministeren kan fastsætte vilkår for en aftale om koordination, såfremt parterne ikke er i stand til at nå til enighed. Det vil i den forbindelse være en

forudsætning, at ministeren har givet parterne en rimelig frist for at nå til enighed samt foretaget en høring af parterne, inden der træffes afgørelse om påbud at fastsætte vilkår.

Ændringen har til formål at forpligte rettighedshavere til at koordinere deres efterforskning og indvinding, således at værditab undgås som følge af to rettighedshaveres konfliktende interesser i planlægning af indvindings- og efterforskningsvirksomhed. Der kan dels være omkostninger som følge af, at to rettighedshavere forsinker hinandens arbejder, og dels omkostninger som følge af skader på forekomster eller udstyr.

Til nr. 4

Efter den nugældende § 13, stk. 1, meddeles tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvinding for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan dog kun undtagelsesvis overstige 10 år.

Det fremgår af bemærkningerne til § 13, jf. Folketingstidende 1980-81, L 187 som fremsat, spalte 4486-4488, at:

”Forlængelse kan dog kun ske, hvis særlige forhold gør sig gældende, eksempelvis hvis det på tilfredsstillende vis kan begrundes, at det inden for det oprindelige tidsrum ikke har været muligt at afklare, om gjorte fund af kulbrinter er kommercielt udnyttelige. Tilladelsen vil som hovedregel indeholde bestemmelser om, hvilke arbejdsforpligtelser (arbejdsprogram) rettighedshaveren skal opfylde i dette tidsrum, jfr. det anførte i bemærkningerne til § 5. Som vilkår for en forlængelse af efterforskningsperioden kan der stilles krav om gennemførelse af et yderligere arbejdsprogram.”

Det foreslås med ændringen at give energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at forlænge tilladelsen efter § 13, stk. 1, med indtil fire år ad gangen i stedet for indtil to år.

Den foreslåede ændring indebærer ikke, at der ændres på kravet om, at særlige forhold skal gøre sig gældende, som at det eksempelvis på tilfredsstillende vis har kunnet begrundes, at det inden for det oprindelige tidsrum ikke har været muligt at afklare, om gjorte fund af kulbrinter kan udnyttes kommercielt.

Ligeledes ændres der ikke på den nugældende administrative praksis, hvorefter der som hovedregel stilles som vilkår for forlængelse, at der skal gennemføres et yderligere arbejdsprogram. Det lægges i den forbindelse til grund, at der også kan være tale om en udvidelse eller udbygning af et eksisterende arbejdsprogram.

Der er tale om den samme vurdering ved forlængelser efter den ændrede bestemmelse, som ved den nugældende, blot med en større tidsmæssig ramme. Ved forlængelser længere end 4 år skal det dog kunne begrundes, hvilke særlige undtagelser der begrunder en overskridelse af en samlede periode for efterforskning på 10 år, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Ændringen af § 13, stk. 1, har til formål at imødekomme den u hensigtsmæssighed, der har vist sig ved den nugældende regel, der regulerer længden af efterforskningsperioder. Det har således i praksis vist sig at være tilfældet, at energi-, forsynings- og klimaministeren har givet forlængelser af

efterforskningsperioden, hvor det har måttet antages, at en forlængelse på 2 år ikke var lang nok tid til at gennemføre det ønskede efterforskningsprogram. Det må anses for en uhensigtsmæssig indretning af den gældende bestemmelse, hvis ministeren kun kan forlænge en tilladelse i to år, men hvor arbejdsprogrammet med al sandsynlighed vil tage længere tid at gennemføre.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at energi-, forsynings- og klimaministeren får en forbedret mulighed for at give en forlængelse af en efterforskningsperiode, der tidsmæssigt er bedre egnet til det omfattede arbejdsprogram. Derved undgås eksempelvis situationer, hvor en rettighedshaver skal opnå to godkendelser fra ministeren for det samme arbejdsprogram.

Til nr. 5

Der er i medfør af den nugældende undergrundslovs § 16, stk. 5, fastsat regler, som angiver principper for indholdet af aftaler om andres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport m.v. af kulbrinter (tredjepartsadgang). Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1132 af 5. december 2011, (tredjepartsadgangsbekendtgørelsen)

Efter tredjepartsadgangsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, skal bruger og ejer sørge for, at aftaler om tredjepartsadgang skal baseres på, at fortjenesten ved indvindingen hovedsagelig skal tilfalde rettighedshaveren til kulbrinteforekomsten. Det vil sige, at de kommercielle vilkår i en aftale om tredjepartsadgang skal indrettes sådan, at de ud fra en samlet vurdering først og fremmest sikrer indvindingens lønsomhed for tredjeparten. Bestemmelsens indhold fremgår desuden af bemærkningerne til undergrundslovens § 16, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 15.

Tredjepartsadgangsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, suppleres af bekendtgørelsens § 13, nr. 1-7 der bl.a. indeholder regler om, at tariffer, bekendtgørelsens § 13, nr. 1, skal fastlægges med udgangspunkt i de tjenester, de vedrører, og uafhængigt af indvindingens lønsomhed, at brugeren, jf.

bekendtgørelsens § 13, nr. 2, skal dække de driftsudgifter, som bruger påfører ejer, at brugeren jf. bekendtgørelsens § 13, nr. 3, skal dække eventuelle nye investeringer, som brugen af anlægget medfører, og at ejer jf., bekendtgørelsens § 13, nr. 7, beregner sig en rimelig fortjeneste, hvor der tages hensyn til den risiko, en ejer påtager sig i forbindelse med tredjeparts brug af anlægget.

Hvor tredjepartsadgangsbekendtgørelsens § 13, nr. 1-6, indeholder regler om de omkostninger, der skal fordeles i forbindelse med tredjepartsadgang, medfører nr. 7 en ret for ejeren til også at beregne sig en rimelig fortjeneste ved tredjepartsadgangen, dog under hensyntagen til ejerens risikopåtagelse ved tredjeparts brug af anlægget.

Det foreslås at indsætte en ny § 15 a, i undergrundsloven, hvorefter aftaler om andres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov skal sikre, at fortjenesten ved indvindingen fordeles således mellem rettighedshaveren til forekomsten og ejer af anlæg og installationer, som anvendes til indvinding, behandling og transport, at den hovedsageligt tilfalder rettighedshaveren, mens ejer kan beregne sig en rimelig fortjeneste under hensyn til den risiko denne påtager sig i forbindelse med rettighedshaverens brug af anlægget.

Den foreslåede ændring har til formål i loven at præcisere, hvordan fortjenesten ved indvinding skal fordeles i forhandlinger om aftaler om tredjepartsadgang, ved energi-, forsynings- og klimaministerens godkendelse af aftaler herom efter lovens § 16, stk. 3, samt ved fastsættelse af vilkår i aftaler om tredjepartsadgang efter § 16, stk. 4.

Til nr. 6

Efter den nugældende § 16, stk. 3, skal aftaler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov og om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster umiddelbart efter indgåelse sendes til energi-, forsynings- og klimaministeren.

Det fremgår af bemærkningerne til § 16, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 15-16, at: ”Med den foreslåede ændring af § 16 videreføres den gældende bestemmelse i loven. Derudover foretages der en præcisering og udbygning af bestemmelsen.”

Brug af eksisterende anlæg kan ud over enhver form for indvinding, behandling og transport af olie og gas for tredjepart også omfatte levering af ydelser fra et anlæg til tredjepart, f.eks. i form af vand og gas til injektion, modtagelse af vand, som er indvundet sammen med olie og gas, til rensning, levering af el, løftegas til brug for produktion, lagring af olie og anvendelse af bøjelastningsfaciliteter, fjernstyring af andre installationer og anlæg m.v.

Det overordnede princip i forbindelse med indvinding af en forekomst skal være, at fortjenesten hovedsagelig tilfalder rettighedshaveren til forekomsten. Det skyldes, at den økonomiske risiko ved efterforskning er betydelig større end ved etablering af infrastruktur i forbindelse med en påvist forekomst. Ejere af anlæg, som benyttes ved indvinding af andre forekomster, end anlægget er etableret til brug for, skal have en rimelig fortjeneste under hensyn til den økonomiske risiko. Ved fastlæggelse af den økonomiske risiko kan inddrages eventuelle tekniske risici ved tredjeparts anvendelse af et anlæg, f. eks. kan en forøget kompleksitet af anlægget, som følge af ændringer på anlægget for at kunne betjene tredjepart, føre til en ændret risiko for driftsnedbrud. Ved fastsættelse af den rimelige fortjeneste skal det tilgodeses, hvis ejeren af et anlæg har etableret dette med overskydende kapacitet til brug for endnu ikke påviste forekomster. Ved investering i overskydende kapacitet har den økonomiske risiko været højere end ved etablering af netop den kapacitet, der var behov for til de påviste forekomster.

Ejere af eksisterende anlæg må ikke i vilkår og betingelser for ydelser diskriminere mellem tredjeparter, som ønsker samme ydelse.

Ved planlagte brugere forstås brugere, som har indgået bindende aftale med ejeren af et anlæg om brug af anlægget samt potentielle brugere, der i overensstemmelse med reglerne fastsat efter stk. 5 om tilrettelæggelse af forhandlinger m.v. har indledt forhandlinger om brug af anlægget, og hvor disse forhandlinger afsluttes inden for den normale tidsramme for forhandlinger efter disse regler.

I lighed med den gældende bestemmelse er det en forudsætning, at de nuværende og planlagte brugeres planlagte anvendelse af et anlæg ikke hindres eller vanskeliggøres urimeligt ved andres brug af anlægget. Det vil bl.a. indebære, at fysisk adgang for personer repræsenterende nye brugere til et anlæg skal foregå efter aftale med ejeren af anlægget.

Ejere af anlæg kan med respekt for indgåede aftaler med tredjeparter, som bruger anlægget, disponere over dette og sælge eller lukke anlægget.”

Det fremgår desuden af bemærkningerne til § 16, stk. 3, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 16, at det: ”derved sikres, at ministeren får kendskab til praksis i indgåede aftaler. Denne praksis kan derved indgå i grundlaget ved stillingtagen til spørgsmål om uenighed efter stk. 4. Aftaler og oplysninger, som indsendes til klima- og energiministeren i medfør af stk. 3, er omfattet af den almindelige lovgivning i øvrigt, som forvaltningsloven, offentlighedsloven og straffeloven, herunder reglerne om tavshedspligt og aktindsigt.”

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 16, stk. 3, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftaler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov og om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster og kan fastsætte vilkår herfor, herunder om betaling. Aftalen skal indsendes til ministeren senest otte dage efter indgåelsen.

Som en følge af godkendelseskravet vil energi-, forsynings- og klimaministeren opnå det samme kendskab til aftalepraksis, som det var hensynet ved den nugældende bestemmelse.

Den foreslåede ændring indebærer herudover, at der indføres hjemmel til at fastsætte vilkår for godkendelsen. Fastsættelse af vilkår efter den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i de tilfælde, hvor parterne er nået til enighed om en aftale, men hvor det er ministerens vurdering, at et eller flere vilkår ikke er forenelige med hensyn i undergrundsloven og derfor må ændres. Der kan eksempelvis være tale om vilkår, der ikke lever op til principperne i § 15 a, eller vilkår, der stiller andre tredjeparter urimeligt dårligt, hvorved aftalen ikke vil tilgodese centrale hensyn bag undergrundsloven.

Med tilføjelsen af bestemmelsen kommer det derved til at fremgå klart af loven, at ministeren efter den nyaffattede *stk. 3*, kan træffe afgørelse om en tredjepartsaftales forenelighed med loven efter aftalens indgåelse.

Den foreslåede bestemmelse har herudover til formål at supplere den gældende bestemmelse i § 16, stk. 4.

Undergrundslovens § 16, stk. 4, giver energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at fastsætte vilkår for en aftale vedrørende andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov eller om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster, hvis enighed om aftale ikke kan opnås inden rimelig tid. I sådanne tilfælde kan ministeren dermed tage stilling til forhold, som parterne ikke er i stand til at nå til enighed om.

I samspillet mellem den foreslåede ændring af *stk. 3* og den nugældende *stk. 4*, bliver der således i undergrundslovens § 16 hjemmel til både ved og uden enighed mellem aftaleparterne, at ministeren kan fastsætte de vilkår, som parterne ikke kan blive enige om, eller som er nødvendige for at sikre aftalens overensstemmelse med centrale hensyn i undergrundsloven.

Den foreslåede nyaffattelse forventes at have den virkning, at ministeren bedre kan sikre, at aftaler vedrørende andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov eller om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster indgås i overensstemmelse med undergrundslovens overordnede hensyn. Det forudsættes fortsat, at rettighedshavere i videst mulig omfang forhandler sig frem til aftaler. Kan enighed ikke opnås om konkrete forhold kan ministeren fastsætte vilkår.

Til nr. 7

§ 16, stk. 5

Der er i den nugældende undergrundslov ingen regler, der giver energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at fastsætte tidsplaner og frister for forhandlinger om tredjepartsadgang.

Det foreslås at indsætte en ny § 16, stk. 5, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte bindende tidsplaner og frister for forhandlinger om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. (tredjepartsadgang). Den foreslåede indsættelse indebærer, at der indføres en ny hjemmel til, at ministeren kan træffe afgørelse om at fastlægge en samlet tidsplan for forhandlingsforløb eller fastsætte frister for udlevering af oplysninger, der vedrører aftaler om tredjepartsadgang.

Forhandlinger om tredjepartsadgang til anlæg kan have flere end to parter, f. eks. hvis der på de anlæg og installationer, som en tredjepart ønsker adgang til, befinder sig anlæg og installationer, som tilhører en rettighedshaver, der tidligere har fået tredjepartsadgang.

En tidsplan vil omfatte forhandlinger mellem alle parter i den forbindelse. Uanset antallet af parter vil tidsplanen skulle baseres på, at forhandlingerne gennemføres hurtigst muligt.

De konkrete tidsfrister i tidsplanerne vil være bindende for parterne, og manglende overholdelse vil medføre påbud i medfør af undergrundslovens § 25, stk. 1.

Det vil være mest hensigtsmæssigt, at en tidsplan fastsættes mellem parterne. Hvis parterne ikke kan nå til enighed om en sådan, kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte en tidsplan.

Hvor lang tid der skal gå, fra forhandlinger indledes, til det er nødvendigt for ministeren at fastsætte en tidsplan for parterne, vil bero på en konkret vurdering ud fra indholdet af de konkrete forhandlinger, kompleksiteten af den påtænkte tredjepartsadgang m.v. Dog bør parterne have fastlagt en tidsplan senest en måned efter forhandlingerne er indledt.

Bestemmelsen giver desuden ministeren en mulighed for at fastsætte tidsplaner om forhandlingsforløb, der varer længere end seks måneder. Hvor lang en forhandlingsperiode, der er behov for i forbindelse med et givent forhandlingsforløb, beror på ministerens konkrete vurdering af parternes synspunkter, indholdet af de konkrete forhandlinger, kompleksiteten af den påtænkte tredjepartsadgang m.v.

Bestemmelsen kan eksempelvis tænkes anvendt for at undgå at bebyrde ansøgere om godkendelse efter § 10 unødigt med et potentielt længerevarende godkendelsesforløb, hvor det kan vise sig, at et potentiale for tredjepartsadgang ikke kan udnyttes inden for en rimelig tidsramme.

Der kan også være tale om, at energi-, forsynings- og klimaministeren, i forbindelse med videregivelsen af oplysninger som følger af lovforslagets nr. 2 om ændring af § 10 om indsættelse et stk. 6, fastsætter en frist for en rettighedshavers vurdering af potentialet ved at indlede forhandlinger om tredjepartsadgang, eller en tidsplan indeholdende en seneste dato for indgåelse af aftale om tredjepartens udnyttelse af påtænkt reduceret kapacitet. Hvad der udgør rimelige frister for seneste dato for aftaleindgåelse må i den forbindelse bero på en konkret vurdering ud fra hensynet om et tilfredsstillende udbytte for såvel samfund som for rettighedshaver..

Den foreslåede ændring har til formål at udvide energi-, forsynings- og klimaministerens mulighed for at gennemføre processuelle tiltag i relation til tredjepartsforhandlinger.

Reglen indføres med henblik på at give energi-, forsynings- og klimaministeren en konkret mulighed for at sikre fremdrift i forhandlingerne eksempelvis i tilfælde af, at enten bruger eller ejer ikke fremmer et forhandlingsforløb. Der kan også være tale om, at parterne efterspørger en tidsplan fastsat af myndighederne ud fra et ønske om, at forhandlingerne forløber på lige vilkår for begge parter.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at forhandlinger gennemføres, så hurtigt det er muligt under hensyn til de problemstillinger, der indgår i forhandlingerne. Idet ministeren får mulighed for at påvirke fremdriften i forhandlingerne, vil der være et incitament for rettighedshaverne til enten selv at sørge for, at forhandlinger skrider frem planmæssigt, eller at de henvender sig tidligt i forløbet med henblik på at lade ministeren afklare processuelle tvivlsspørgsmål.

§ 16, stk. 6,

Det foreslås at indsætte en ny *§ 16, stk. 6*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren udarbejder standardaftaler til brug for andre brugeres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. Standardaftalerne skal offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside. Standardaftaler kan fraviges ved aftale mellem parterne.

Den foreslåede indsættelse indebærer en pligt for ministeren til at udarbejde standardaftaler, som kan ligge til grund for forhandlinger om tredjepartsadgang. Det forventes ikke, at standardaftaler kan regulere alle aspekter af en aftale om tredjepartsadgang, da projekter, der indebærer tredjepartsadgang, ligesom andre projekter i Nordsøen i høj grad er unikke. Standardaftaler vil indeholde standardvilkår for parternes aftale, som regulerer de forhold, som vil være relevante for alle projekter, der involverer tredjepartsadgang.

Standardaftalernes nærmere indhold forudsættes at blive udarbejdet under inddragelse af blandt andet norske og engelske erfaringer, da der i disse lande foreligger standardaftaler.

Formålet med standardaftaler er at forenkle forhandlingsprocessen, således at generelle forhold som udgangspunkt er fastsat i standardbestemmelser. Forhandlingerne vil derfor kunne fremskyndes ved at kunne koncentreres om de særlige forhold, der gør sig gældende i den konkrete forhandlingssituation.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at forhandlinger om tredjepartsadgang kan gennemføres hurtigere og smidigere, hvilket nedbringer risikoen for at forhandlinger forsinkes med tab af værdi til følge.

Det foreslås at indsætte en ny § 16, stk. 7, hvorefter reglerne i stk. 3-6 finder tilsvarende anvendelse for vilkår om, at en rettighedshaver, der ejer anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov, forpligtes til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om investering i ekstra kapacitet på ejerens anlæg, herunder om brugsret til infrastruktur, om tilbagekøbsret, samt om betaling, som fastsættes i medfør af § 10.

Den foreslåede ændring indebærer, at de processuelle regler for forhandlinger om tredjepartsadgang i § 16 også gælder for sådanne aftaler, der indgås på baggrund af vilkår herom, der er fastsat ved godkendelser efter § 10. Ved de processuelle bestemmelser forstås kravet i stk. 3 om ministergodkendelse af tredjepartsaftaler samt ministerens mulighed for at fastsætte vilkår herfor, kravet i stk. 4 om at aftalen sikrer, at gevinsten ved indvindingen af en forekomst tilfalder rettighedshaveren, og at ejeren af infrastrukturen beregner sig en rimelig fortjeneste, ministerens hjemmel i stk. 4 til at fastsætte vilkår for aftaler om tredjepartsadgang, hvis parterne ikke inden rimelig tid kan nå til enighed, ministerens hjemmel i stk. 6 til at fastsætte tidsplaner og frister, anvendelse af standardaftaler udarbejdet efter stk. 7, samt muligheden for at disse kan fraviges efter stk. 7, 2. pkt. Regler fastsat i medfør af stk. 5, der bliver stk. 9, vil ligeledes finde anvendelse.

Formålet med ændringen er sikre, at forhandlinger om tredjepartsadgang, der indledes som følge af §§ 10, stk. 3, 2. pkt., stk. 5 eller 17, stk. 3, er underlagt de samme processuelle regler, som er gældende ved påbud meddelt i henhold til § 16, stk. 1 og 2.

Til nr. 8

Efter den nugældende § 16, stk. 5, kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v., tilvejebringelse af oplysninger i forbindelse med dette, tilrettelæggelse af forhandlinger m.v. i forbindelse med andres brug af anlæg og om offentliggørelse af hovedpunkter i indgåede aftaler.

Af bemærkningerne til § 16, stk. 5, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, L 141 som fremsat, side 16, fremgår, at: ”Det er hensigten med sådanne regler at sikre, at forhandlinger gennemføres, således at den ene part ikke opnår en urimelig fordel på den andens bekostning. Det skal blandt andet opnås ved, at parterne udveksler den relevante information om brugers behov og anlæggets ledige kapacitet så tidligt som muligt i forhandlingsforløbet.”

Der foreslås en ændring af § 16, stk. 5, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger eller aftaler.

Den foreslåede ændring præciserer, at ministerens hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger rettighedshavere kan blive pålagt at udveksle i forbindelse med forhandlinger om tredjepartsadgang omfatter aftaler om tredjepartsadgang, der er indgået efter 15. december 2011.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 7.

Den foreslåede ændring indebærer således en videreførelse af den nugældende bestemmelse, og adgang til gasopstrømsledninger reguleres således fortsat af lov om naturgasforsyning.

Til nr. 10

Efter den nugældende § 17, stk. 1, må etablering og drift af rørledningsanlæg til brug ved virksomhed, der er omfattet af denne lov, kun finde sted med energi-, forsynings- og klimaministerens tilladelse. Efter undergrundslovens § 17, stk. 2, kan en tilladelse meddeles på vilkår om linjeføring, dimensioner, transportkapacitet, ejerforhold, ret for andre til at benytte rørledningen, betaling herfor, afgift til staten m.v..

Af bemærkninger til bestemmelsen, jf., Folketingstidende 1980-81, L 187 som fremsat, spalte 4490, fremgår, at det ved bestemmelsens stk. 1 og 2 sikres, at rørledninger kan anlægges og drives på en sådan måde, at de typisk meget store anlæg i størst mulig udstrækning udbygges og anvendes på en samordnet og rimelig måde.

Efter fast administrativ praksis omfatter tilladelseskravet i stk. 1 også væsentlige ændringer af rørledningsanlæg. Tilladelser efter § 17 gives efter denne praksis typisk i forbindelse med godkendelser efter § 10. Der er derfor sket en harmonisering af tilladelseskravet i § 17, og den administrative praksis om godkendelser efter § 10, hvorefter væsentlige ændringer også kræver en selvstændig godkendelse på linje med godkendelser af etablering af nye anlæg.

For så vidt angår § 10, er dette godkendelseskrav ved lov nr. 541 af 30. maj 2011 om anvendelse af Danmarks undergrund kodificeret i bestemmelsens stk. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 17, hvorefter reduktion af rørledningers kapaciteter anses for en væsentlig ændring til tilladelser meddelt efter stk. 1. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ved behandling af ansøgninger om sådanne ændringer videregive fortrolige oplysninger om reduktionen m.v. til en anden rettighedshaver, med henblik på at kapaciteten kan bruges af denne. Den foreslåede ændring finder ikke anvendelse på opstrømsrørledningsnet til naturgas.

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsen præciseres således, at det nu klart fremgår, at tilladelseskravet i stk. 1 ikke kun omfatter etablering og drift samt væsentlige ændringer heraf, men også reduktioner af kapacitet. Reduktion kan eksempelvis foregå ved, at anlæg og installationer såsom pumper og kompressorer eller rørledninger ændres eller fjernes, men også ved at vedligeholdelse helt eller delvis ophører, således at anlæg og rørledningers kapacitet ikke kan udnyttes fuldt ud.

Midlertidige reduktioner som følge af eksempelvis almindelig udskiftning eller renovering af anlæg vil ikke skulle anses for omfattet af bestemmelsen. Det forudsættes i den forbindelse, at udskiftning og renovering i øvrigt gennemføres hurtigst muligt. Der må ikke forekomme forsinkelser af udskiftninger, som er så omfattende, at der reelt er tale om omgåelse af bestemmelsen.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt. finder bestemmelsen ikke anvendelse på opstrømsrørledningsnet til naturgas. Adgang til gasopstrømsledninger reguleres fortsat af lov om naturgasforsyning.

§ 17, stk. 4

Der er ikke efter de nugældende regler i undergrundsloven adgang for energi- forsynings- og klimaministeren til at videregive fortrolige oplysninger.

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at ”den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.”

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede ændring om videregivelse af fortrolige oplysninger skal ses i sammenhæng med lovforslagets ændring af § 26, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Oplysninger til brug for en eventuel vurdering af en tredjepartsadgang, og som indhentes i forbindelse med energi-, forsynings- og klimaministerens tilsynsvirksomhed gøres efter bestemmelsen i § 26, stk. 4, fortrolige.

Det foreslås i *stk. 4*, at energi-, forsynings- og klimaministeren ved behandling af ansøgninger efter stk. 2 og 3 kan videregive fortrolige oplysninger i godkendelsessagen til en anden rettighedshaver med henblik på dennes vurdering af tredjepartsadgangen til de omfattede anlæg og installationer. Modtageren af sådanne oplysninger har tavshedspligt. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse. Indgås der ikke aftale om tredjepartsadgang tilbageleverer modtageren originaler og kopier samt slettet alle elektroniske kopier af modtagne oplysninger senest samtidig med modtagerens meddelelse om ikke at ville udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang. Forinden videregivelsen hører ministeren ejeren af de omfattede anlæg og installationer om karakteren og omfanget af de fortrolige oplysninger i sagen. Manglende tilbagelevering eller sletning af oplysningerne vil som følge af ændringen i lovforslagets nr. 15, medføre bødestraf eller fængsel i op til 4 måneder.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i medfør af lovforslagets nr. 7 fastsætte tidsplaner og frister for forhandlinger om tredjepartsadgang. Er der fastsat en endelig frist for parternes indgåelse af aftale om tredjepartsadgang, vil denne frist også være seneste frist for modtagerens tilbagelevering eller sletning af oplysninger.

De fortrolige oplysninger, der er omfattet af videregivelsesadgangen, forudsættes alene at være oplysninger, der efter en konkret vurdering er nødvendige og relevante oplysninger til brug for den potentielle tredjeparts vurdering af, hvorvidt der bør fastsættes vilkår for godkendelsen i medfør af stk. 2. Det vil f. eks. kunne være tale om oplysninger om tryk og temperatur samt kompositionen af kulbrinter i rørledningsanlægget. Tidsplanen for den påtænkte ændring vil i almindelighed være relevant at videregive.

Den foreslåede ændring har til formål at give energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger med henblik på, at en anden rettighedshaver end infrastrukturejeren kan vurdere om kapaciteten ønskes udnyttet..

Den foreslåede bestemmelse skal således sikre, at de væsentlige erhvervsmæssige og væsentlige samfundsøkonomiske hensyn, der er forbundet med, at tredjeparter kan udnytte rørledninger tilgodeses, ligesom det skal sikres, at de videregivne oplysninger fortsat holdes fortrolige. Modtageren af fortrolige oplysninger vil derfor efter den foreslåede ordning vil være forpligtet til at holde modtagne oplysninger fortrolige og såfremt en potentiel tredjepartsadgang ikke ønskes udnyttet være forpligtet til at tilbagelevere fysiske originaler og kopier heraf samt eventuelt at slette modtagne kopier heraf.

§ 17, stk. 5.

Det foreslås at indføre et nyt *stk. 5* i § 17, som medfører, at en rettighedshaver gennemfører udbud af kontrakter, som vil medføre væsentlig ændring af kapaciteter for anlæg eller rørledninger, der er givet tilladelse til efter *stk. 1* eller nye anlæg og installationer, som kræver tilladelse efter § 17, skal disse udbud anmeldes til energi-, forsynings- og klimaministeren senest otte uger inden udbud. Oplysninger om kapacitetsforhold m.v. skal være til rådighed for ministeren på tidspunktet for anmeldelsen. Udbud må ikke gennemføres, før ministeren har modtaget fyldestgørende oplysninger om udbuddet. Såfremt ministeren ønsker at foreslå ændringer til udbuddet, skal ministeren afgive udtalelse herom senest to uger inden udbud.

Den foreslåede ændring indebærer en ny anmeldelsespligt for udbud af kontrakter, som vil påvirke infrastrukturkapacitet, og som ikke er omfattet af en allerede godkendt udbygningsplan.

Ved vurderingen af om der er tale om væsentlig ændring af kapaciteter i anlæg eller rørledninger, skal der primært tages stilling til, hvordan den udbudte kontrakt påvirker muligheden for evt. fremtidig tredjepartsadgang på det eller de anlæg eller installationer, som den vedrører.

Der er delvis tale om en vurdering ud fra hensyn svarende til dem, der ligger bag den nye regel om godkendelse af kapacitetsreduktioner i § 17, *stk. 3*, – det centrale for vurderingen af, om et udbud er omfattet er anmeldelsespligten, er hvorvidt kapacitetsforudsætningerne for de anlæg og installationer, som kontrakten omfatter, kan medvirke til at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af råstoffer i undergrunden fra det eller de fund, som udbyderen påtænker at anvende anlægget i forbindelse med. Det er desuden et centralt hensyn, hvorvidt disse kapacitetsforudsætninger kan tilgodeses behovet hos potentielle tredjeparter. Det må forudsættes, at kun udbud af en vis beløbsmæssig størrelsesorden vil kunne udøve en sådan påvirkning, og dermed være omfattet af kravet.

Omfattede udbud skal anmeldes til energi-, forsynings- og klimaministeren senest otte uger inden udbud.

Efter bestemmelsens *2. og 3. pkt.* skal alle relevante og nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af kapacitetsforhold m.v. udleveret, så de er tilgængelig på tidspunktet for anmeldelsen. Der sigtes i den forbindelse ikke kun på, at ministeren skal have oplysninger udleveret, som specifikt er omfattet af den udbudte kontrakt, men også oplysninger om det eller de anlæg eller

rørledninger, som den udbudte kontrakt vil have betydning for. For at ministeren kan foretage en saglig vurdering af kapacitetsforudsætninger for udbuddet, er der behov for at kunne vurdere den ønskede aftaleindgåelse om levering af anlæg og installationer, ud fra den helhed de påtænkes at indgå i.

Såfremt ministeren ønsker at foreslå ændringer til den udbudte kontrakt, skal ministeren efter 4. pkt. afgive udtalelse herom til udbyderen senest to uger inden udbuddet. Dette giver en periode på seks uger til at ministeren kan vurdere den udbudte kontrakts hensigtsmæssighed. De seks uger løber fra det tidspunkt, hvor fyldestgørende oplysninger foreligger hos ministeren.

Ændringen har til formål at sikre en relevant drøftelse af kapacitetsbehovet i forbindelse med en fremtidig udbygningsplan før bestilling af udstyr med lang leveringstid (også kaldet long lead items).

Ændringen skal derudover tilgodese hensynet til at reducere risikoen for fordyrende ændringer af leverancer, der indgår i planer omfattet af § 17.

Ministerudtalelsen skal ikke ses som en forhåndsgodkendelse for dele af planer omfattet af § 17. Bestemmelsen skal derimod ses som et instrument til tidlig dialog mellem rettighedshaver og myndigheder om foreløbige forventninger til kapacitetsforudsætninger for anlæg eller rørledninger. Denne dialog kan således ikke udelukke, at der i forbindelse med ansøgning om en udbygning efter § 17 af ministeren fastsættes vilkår til ændringer i kapacitetsforudsætningerne (jf. nuværende hjemmel), om end risikoen herfor vil blive mindsket gennem udbyderens mulighed for at efterleve en eventuel ministerudtalelse. Den økonomiske risiko ved ikke at efterleve en ministers udtalelse samt eventuelle andre vilkår efter § 17 påhviler udbyderen.

Bestemmelsen understøtter i øvrigt hensynet til, at overvejelser om tredjepartsadgang kan indgå i planer om etablering og drift omfattet af stk. 1 så tidligt som muligt i planlægningen af opførelsen af nye anlæg eller ved ændringer af eksisterende anlæg.

Den foreslåede ændring forventes at have den virkning, at risikoen reduceres for, at indgåelse af større kontrakter vil fordyre etablering og drift omfattet af stk. 1, som følge af, at ministeren ved godkendelse af den påtænkte etablering og drift stiller vilkår om ændringer af planen, der er uforenelige med det tidligere gennemførte udbud. For udbyderen mindskes risikoen for, at myndighederne kræver ændringer af kapaciteten på udstyr med lang leveringstid på tidspunktet for godkendelse af udbygningsplan.

Såfremt det vurderes, at bestemmelsen i *stk. 5* ikke i tilfredsstillende grad viser sig at tilgodese dette hensyn, så er det intentionen at stramme bestemmelsen yderligere i form af et egentligt forbud mod indgåelse af væsentlige kontrakter, der vedrører kapacitet, før der foreligger en godkendt udbygningsplan. Dog med mulighed for at energi-, forsynings- og klimaministeren kan dispensere fra forbuddet.

Til nr. 11

Efter den nugældende § 17, stk. 3, der bliver stk. 4, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse på lokale rørledninger, der indgår i anlæg, som anvendes ved indvinding fra et enkelt felt.

Af bemærkningerne til bestemmelsen i L 187, Folketingssamling 1980-81, spalte nr. 4490, fremgår det, at undtagelsen skyldes, at disse rørledninger påregnes behandlet i forbindelse med energiministerens godkendelse af indvindingsforanstaltninger m.m. i medfør af § 10. Bestemmelsen i stk. 3 omfatter således ikke rørledninger mellem flere felter.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i § 17, stk. 3, der bliver stk. 4, således at den nye stk. 3 også omfattes.

Den foreslåede ændring indebærer, at kravet om tilladelse til reduktioner af kapacitet ikke finder anvendelse på lokale rørledninger, der indgår i anlæg, som anvendes ved indvinding fra et enkelt felt. Er der derimod tale om rørledninger mellem flere felter, vil disse være omfattet af bestemmelsen.

Formålet med ændringen er at opretholde den nuværende sondring mellem godkendelser efter § 10 og tilladelser efter § 17. Dette er også den forventede virkning ved ændringen.

Til nr. 12

Efter den nugældende § 26, stk. 1, skal rettighedshavere meddele alle oplysninger, som er fornødne for energi-, forsynings- og klimaministerens tilsyn med deres virksomhed omfattet af denne lov. ministeren kan til gennemførelse af tilsynet pålægge en rettighedshaver at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.

Af bemærkningerne til § 26, jf. Folketingstidende 1980-81, L 187 som fremsat, spalte 4496, fremgår, at reglen, der var sædvanlig inden for samtidig tilsynslovgivning, tilsigter at gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at føre kontrol med, at bestemmelser i loven og vilkår fastsat i henhold til loven overholdes. Der vil i henhold til reglen kunne meddeles påbud om, hvilke oplysninger der skal meddeles, hvornår de skal meddeles, og til hvem de skal meddeles. Undladelsen af at meddele oplysninger vil kunne medføre tilbagekaldelse af tilladelsen efter § 30 eller straf i medfør af § 38.

Der foreslås en nyaffattelse af reglen, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan indhente oplysninger i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos rettighedshavere omfattet af loven. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan til brug for behandling af sager, gennemførelse af tilsynet eller til overvågning af virksomhed omfattet af loven pålægge en rettighedshaver at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer en videreførelse og udvidelse af anvendelsesområdet for den gældende § 26, stk. 1. Således videreføres den gældende bestemmelse uændret, for så vidt angår ministerens hjemmel til at kræve oplysninger udleveret, der er fornødne for ministerens tilsyn.

Anvendelsesområdet udvides således, at ministeren kan kræve udlevering af alle relevante oplysninger til brug for behandlingen af sager, herunder godkendelser og tilladelser omfattet af loven samt eventuelle vilkår for disse.

Derved fremgår det nu udtrykkeligt af § 26, stk. 1, at ministeren kan kræve enhver oplysning

udleveret eksempelvis i forbindelse med ansøgninger efter § 10 eller 17, som er relevante for at kunne vurdere, hvorvidt der foreligger et potentiale for tredjepartsadgang.

Idet bestemmelsen også omfatter overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven udvides anvendelsesområdet for bestemmelsen nu til også at indbefatte en opbygning af viden hos myndighederne. En sådan viden er central for at kunne identificere og udnytte tredjepartspotentialer i den danske del af Nordsøen.

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsen indeholder en hjemmel til, at ministeren ikke kun kan kræve oplysninger udleveret, der er fornødne for tilsyn med eksisterende aktiviteter, men også oplysninger, som er relevante for fremtidige eller potentielle aktiviteter, herunder potentialer for tredjepartsadgang til eksisterende anlæg. Eksempelvis er oplysninger til brug for en eventuel beslutning om at give påbud om tredjepartsadgang eller samordning af indvinding efter § 16 nu omfattet af bestemmelsen.

Ved nyaffattelsen udvides anvendelsesområdet for lovens § 38, stk. 1, nr. 2, der hjemler en bøde eller fængsel i op til 4 måneder for manglende efterlevelse af energi-, forsynings- og klimaministerens krav om oplysninger efter lovens § 26.

Formålet med ændringen er dels i samspil med ændringerne i lovforslagets nr. 1, 2, 5, 6, 7, 8, og 10, at understøtte energi-, forsynings- og klimaministeren i en mere proaktiv og formidlende rolle i forbindelse med forhandlinger om tredjepartsadgang, og derfor er der et tilsvarende behov for at styrke myndighedens mulighed for at indhente oplysninger til brug for at udfylde denne rolle.

Derudover skal nyaffattelsen generelt give ministeren en klarere hjemmel til at kræve oplysninger udleveret, der er relevante for myndighedernes forvaltning af sektoren, således at myndighederne kan sikre et tilfredsstillende udbytte af forekomsterne i den danske del af Nordsøen for såvel samfundet som for den enkelte rettighedshaver.

Den foreslåede nyaffattelse forventes at have den virkning, at myndighederne vil kunne opbygge en mere detaljeret viden om geologiske, tekniske og økonomiske forhold i Nordsøen. Denne viden vil dels kunne anvendes til at drøfte tekniske løsninger med rettighedshavere i forbindelse med tilsyn og ansøgninger om tilladelser eller godkendelser omfattet af loven, og dels kunne videregives til andre rettighedshavere, hvorved der vil kunne opnås en større grad af samordning af indvinding igennem projekter, der involverer tredjepartsadgang, end det hidtil har været tilfældet i den danske del af Nordsøen.

Til nr. 13

Efter den nugældende § 26, stk. 4, er oplysninger, som tilsynet modtager i henhold til stk. 1 undergivet tavshedspligt efter § 152, § 152 a, 1. pkt., og § 152 c i straffeloven.

Den foreslåede ændring indebærer, at henvisningen til straffelovens bestemmelser ikke kun gælder de oplysninger, som myndighederne indhenter igennem tilsyn, men også oplysninger, der måtte indhentes som følge af ændringen i lovforslagets nr. 12, om ændring af § 26, stk. 1.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at tavshedspligten også overholdes for de oplysninger, som indhentes som led i den overvågning af virksomhed, som Energistyrelsen foretager, som følge af delegationsbestemmelsen i undergrundslovens § 37.

Til nr. 14

Efter den gældende § 30, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren bl.a. tilbagekalde en tilladelse, hvis de i loven eller i medfør af loven fastsatte bestemmelser, vilkår eller påbud ikke overholdes. I de i § 30, stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde kan tilbagekaldelse dog først ske, efter at energi-, forsynings- og klimaministeren har givet påbud om inden for en nærmere frist at afhjælpe forholdet, uden at dette er sket. Det fremgår desuden af bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1980-81, L 187 som fremsat, spalte 4495-4496, at hvis en tilladelse er givet til flere selskaber, vil tilbagekaldelsen få virkning for dem alle. Den vil endvidere få virkning for hele det område, den omfatter.

Den foreslåede ændring indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan træffe afgørelse om delvis tilbagekaldelse af en tilladelse. Herved forstås, at afgørelsen om tilbagekaldelse kan få virkning for en del af det område, en given tilladelse omfatter, og at tilbagekaldelsen ikke som efter den nugældende regel hidtil nødvendigvis omfatter hele det område, der er givet tilladelse til.

Afgrænsningen af hvilken og hvor stor en del af tilladelsens område, der omfattes ved en delvis tilbagekaldelse, beror på energi-, forsynings- og klimaministerens konkrete vurdering, og afgrænsningen kan foretages både horisontalt og i dybden. Ved afgrænsning i dybden kan der foretages afgrænsning både opadtil og nedadtil.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet en ændring af de betingelser, som skal være opfyldt for, at der kan ske tilbagekaldelse, ligesom der ikke med ændringen lægges op til, at den skal afstedkomme en lempet eller skærpet praksis for anvendelsen af tilbagekaldelse som sanktionsmulighed.

Er der eksempelvis tale om en tilladelse til efterforskning, hvor et eller flere områder ikke er blevet efterforsket som forudsat i arbejdsprogrammet, vil det være en mere hensigtsmæssig og forholdsmæssig sanktion at tilbagekalde de dele af afgørelsen, hvorved der gives tilladelse til at efterforske de udforskede områder end at tilbagekalde hele tilladelsen.

Formålet med den foreslåede ændring er således at der efter bestemmelsen kan træffes en afgørelse om tilbagekaldelse, og hvor tilbagekaldelsens retsvirkninger er vurderet under hensyn til det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip og således er en egnet, nødvendig og forholdsmæssig sanktion for en given overtrædelse, såfremt betingelserne for tilbagekaldelse af en tilladelse er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.10.

Til nr. 15

Der er i den nugældende undergrundslov ikke nogen bestemmelse om krav om tilbagelevering og sletning af fortrolige oplysninger, som ministeren har videregivet, og tilsvarende ikke nogen strafbestemmelse for ikke at overholde et sådant krav.

Det forslås at indsætte et nyt nummer 4 i § 38, hvorefter den, som ikke rettidigt tilbageleverer og sletter fortrolige oplysninger, der videregives i medfør af § 10 eller § 17, kan straffes med bøde eller fængsel i op til 4 måneder.

Den foreslåede ændring indebærer, at den eksisterende straffebestemmelse i § 38, stk. 1, udvides til også at gælde manglende tilbagelevering af originaler eller sletning af elektroniske kopier af modtagne oplysninger, som er videregivet af energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med behandling af godkendelse eller tilladelse efter § 10 eller 17, senest samtidig med modtagerens meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang efter at modtageren har givet meddelelse om ikke at ville udnytte infrastrukturkapaciter til tredjepartsadgang.

Strafbestemmelsen omfatter ikke tilsidesættelse af selve tavshedspligten for de videregivne oplysninger, da tavshedspligten pålægges i medfør af forvaltningslovens § 27, stk. 6, og overtrædelse heraf er strafbelagt efter straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 7.

Da der ikke i forvaltningsloven er regler om krav om tilbagelevering eller sletning af fortrolige oplysninger, er der dog et behov for at regulere dette i undergrundsloven.

Strafansvaret kan som ved de øvrige, nugældende strafbestemmelser også gøres gældende over for juridiske personer. Dermed videreføres den nugældende kreds af strafsobjekter.

Straf udmåles inden for den nugældende ramme, der medfører bødestraf eller fængsel i op til 4 måneder. Straffen forudsættes udmålt under hensyntagen til, hvor lang tid oplysningerne uretmæssigt ikke slettes eller tilbageleveres, den udviste adfærd samt oplysningernes kommercielle eller tekniske følsomhed. Ved den kommercielle eller tekniske følsomhed forstås, hvor stort et tab en uberettiget videregivelse eller offentliggørelse, der sker som konsekvens af manglende tilbagelevering eller sletning, ville kunne påføre den skadelidte, samt hvor omfattende foranstaltninger den skadelidte vil skulle iværksætte for at imødegå et potentielt tab som følge af uberettiget videregivelse af oplysningerne.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at en rettighedshaver, der modtager fortrolige oplysninger i medfør af § 10 eller § 17, kan holdes strafansvarlig for ikke at tilbagelevere eller slette fortrolige oplysningerne, såfremt tredjepartsadgang ikke viser sig at kunne realiseres. Bestemmelsen har dermed et præventivt formål.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den nugældende § 3, stk. 1, er der ikke hjemmel til at opkræve et beløb til dækning af forøgede afviklingsomkostninger i forbindelse med investeringer i anlæg omfattet af § 1, stk. 1.

Ved lov nr. 542 af 26. maj 2010 blev den dagældende § 3, stk. 3, i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat (rørledningsloven) ophævet, således at der ikke længere kunne opkræves et fortjenstelement fra ikke-tilslutningspligtige brugere, jf. § 2, stk. 1. Ved lov nr. 1636 af 26. december 2013 blev den dagældende § 3, stk. 2, i rørledningsloven, ophævet, således at der ikke længere kunne opkræves et fortjenstelement fra tilslutningspligtige brugere, jf. § 2, stk. 1. Historisk har afviklingsomkostninger for anlæg omfattet af § 1, stk. 1, skullet dækkes via dette fortjenstelement.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at indsætte et nyt nr. 3, hvorefter enhver, der har pligt til tilslutning efter rørledningslovens § 2, betaler til ejeren et beløb til dækning af den forøgelse af de totale afviklingsomkostninger for anlægget af olierørledningen, der måtte fremkomme ved ejerens investering i nye anlæg eller opgradering af eksisterende anlæg omfattet af loven jf. § 1.

Den foreslåede ændring indebærer, at ejeren af olierørledningen kan opkræve et beløb til dækning af en forøgelse af de totale afviklingsomkostninger ved etablering af nye anlæg eller opgradering af eksisterende. Tilføjjelsen fastsætter dermed en hjemmel til, at ejeren af olierørledningen kan opkræve et beløb, i det omfang en investering øger den totale afviklingsomkostning.

De nærmere regler om beregning af bidrag af beløbet til dækning af disse omkostninger forventes at blive fastsat i medfør af olierørledningslovens § 3, stk. 3. Betaling forventes erlagt på grundlag af den mængde olie og kondensat, som forventes transporteret i investeringens tekniske eller økonomiske løbetid. Mængden opgøres på grundlag af den til enhver tid seneste prognose for den samlede transport af olie og kondensat i olierørledningens resterende levetid. Ved beregningen tages hensyn til forrentning af hensatte beløb til afvikling samt til de selskabsskattemæssige forhold i forbindelse med hensættelser, forrentning og efterfølgende afholdelse af fjernelsesomkostningerne.

Formålet med ændringen er at give ejeren af olierørledningen en mulighed for at få dækket omkostninger i forbindelse med investeringer i ny infrastruktur eller forbedring af eksisterende.

Ændringen forventes at have den virkning, at opgraderinger af den eksisterende infrastruktur kan gennemføres, i og med ejeren får en mulighed for at få dækket omkostninger til afvikling, hvorved samfundsmæssigt hensigtsmæssige nyinvesteringer kan foretages.

Til nr. 2

Efter den gældende § 3, stk. 3, skal klima-, energi- og bygningsministeren godkende de i stk. 1 omhandlede beløb og fastsætter efter forhandling med ejeren og brugerne nærmere regler for beregningen, fordelingen og betalingen heraf.

Det foreslås, at ministeren også kan fastsætte regler om reservation af kapacitet i olierørledningen og separationsfaciliteterne m.v.

Den foreslåede tilføjelse indebærer, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan størrelsen af kapacitetsreservationer fastsættes for den enkelte bruger. Det skal bl.a. være muligt foretage reservation af mængder udover det produktionsprofil, som er godkendt af energi-,

forsynings- og klimaministeren efter undergrundsloven, dog med visse begrænsninger for den del af reservationen, som ligger udover det godkendte produktionsprofil.

Den foreslåede ændring har til formål at give hjemmel til, at der kan fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om et mere fleksibelt regime for reservation af kapacitet, hvilket bl.a. skal imødegå den meget store usikkerhed, der knytter sig til produktionsprofiler for forekomster, hvor indvinding endnu ikke er påbegyndt.

Ændringen forventes at have den virkning, at det bliver muligt at begrænse en brugers mulighed for at foretage større kapacitetsreservationer, end der er behov for, med det formål at sikre kapacitet i olierørledningen, som er tilgængelig for andre brugere.

Til nr. 3

Efter den nugældende rørledningslov er der ingen regler om ejerens årlige vurdering af det fremtidige behov for olietransport- og separationskapacitet, eller hjemmel til at energi-, forsynings- og klimaministeren kan træffe afgørelse om ændring af kapacitetsreservationer. Modeltransportaftalen og de gældende transportaftaler mellem ejeren og brugerne af olierørledningen indeholder visse bestemmelser om ejerens pligt til at justere reservationer under visse nærmere angivne betingelser.

Det foreslås at indsætte en ny § 3 a, hvorefter ejeren, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger, dog mindst en gang årligt, fremsender en vurdering af det fremtidige behov for olietransport- og separationskapacitet til Energistyrelsen.

Den foreslåede ændring indebærer, at ejeren af rørledningen på baggrund af oplysninger i foreliggende kapacitetsreservationer, Energistylens prognoser for den fremtidige produktion, samt øvrige oplysninger, som måtte være tilgået ejeren, f. eks. ved potentielle brugeres forespørgsel om kapacitetsreservationer, har pligt til at udarbejde en rapport, der årligt, eller hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger, kortlægger det nuværende og fremtidige behov for olietransport- og separationskapacitet.

Det foreslås i *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren, hvis det er hensigtsmæssigt ud fra ejerens vurdering efter *stk. 1*, kan træffe afgørelse om at nedjustere kapacitetsreservationer. Inden en beslutning om ændring af kapaciteten træffes, forelægges beslutningen for brugerne af olierørledningen og separationsfaciliteterne til udtalelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at ministerens afgørelse om ændring af kapacitetsreservationer kan kun nedjustere den del af kapacitetsreservationer, som ligger udover det godkendte produktionsprofil, eller som ikke udnyttes.

Bestemmelsen påtænkes hovedsageligt anvendt i de tilfælde, hvor der er et reelt behov for at frigøre uudnyttet kapacitet, som er reserveret af en rettighedshaver, og som vil kunne finde anvendelse hos en anden rettighedshaver.

Den foreslåede ændring har til formål at give energi-, forsynings- og klimaministeren en konkret hjemmel til at justere kapacitetsreservationer på et oplyst grundlag for derved at modvirke de eventuelle overreservationer, der fremkommer en risiko for ved ændringen af lovforslagets ændring af § 3, stk. 3.

Ændringen forventes at have den virkning, at det i videre omfang end hidtil bliver muligt for ministeren at sikre ledig kapacitet i olierørledningen til kommende eller potentielle brugere igennem nedjusteringer af eksisterende overreservationer i det omfang, de måtte forekomme.

Til nr. 4

Der er ikke fastsat regler om en lovbestemt klageadgang i forhold til afgørelser truffet i henhold til den gældende rørledningslov.

Administrationen af loven, herunder afgørelseskompetencen, er ved ekstern delegation henlagt til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 436 af 11. maj 2012 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Der er derfor klageadgang til energi-, forsynings- og klimaministeren efter den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om ulovbestemt klageadgang for afgørelser, der træffes i henhold til loven af Energistyrelsen.

Det foreslås at indsætte en ny § 5 a i rørledningsloven, hvorefter Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministeren efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede ændring indebærer, at den foreslåede klageadgang til Energiklagenævnet omfatter afgørelser, der træffes af energi-, forsynings- og klimaministeren i henhold til lovens §§ 1, 2, 2 a, 2 b, 3, 3 b, 3 c, 4.

Energiklagenævnet er et uafhængigt klageorgan, der er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997. Energiklagenævnet er etableret efter rørledningslovens tilblivelse, og nævnet behandler klager over myndighedsafgørelser i henhold til en lang række energilove, herunder bl.a. lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter.

Den foreslåede ændring indebærer ikke begrænsninger i Energiklagenavnets bedømmelsesgrundlag, og nævnets behandling af klager over afgørelser efter rørledningsloven vil således indebære en fuldstændig efterprøvelse af den truffede afgørelse.

Klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov vil blive behandlet i henhold til Energiklagenavnets forretningsorden, jf. bekendtgørelse om Energiklagenavnets forretningsorden.

Energiklagenævnet er den eneste klageinstans for klager over afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed, som ministeren har henlagt sine beføjelser til. Samtidig fastslås, at Energiklagenavnets afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Den foreslåede ændring har til formål dels at tilgodese retssikkerheden for virksomheder omfattet af loven, idet klager nu kan indgives til en uafhængig myndighed med sagkundskab, dels at rørledningslovens rekursordning bringes i overensstemmelse med den øvrige energiretlige lovgivning.

Efter *stk. 2*, i den foreslåede bestemmelse, kan enhver med væsentlig og individuel interesse i en afgørelse klage over afgørelser truffet i medfør af denne lov.

Med den foreslåede ændring vil de danske regler være i overensstemmelse med art. 9 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsafgørelser på miljøområdet (Århus-konventionen).

Den foreslåede ændring i *stk. 2*, har også til formål at tilgodese hensynet til de brugere, som benytter infrastruktur, der er fælles for flere brugere, og som afgørelsen vedrører, herunder hvor omkostningerne for drift, etablering og afvikling af denne fælles infrastruktur fordeles på brugerne. Er en afgørelse rettet mod ejeren eller en bruger, og afgørelsen får konsekvenser for en eller flere af de øvrige brugeres brug af anlæg omfattet af loven, er det derfor hensigtsmæssigt, at klageadgangen gælder enhver, som har en væsentlig og individuel interesse i en given afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, indebærer endvidere, at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, *stk. 2*, hvis afgørelserne tillige er omfattet af § 15, *stk. 1*, nr. 1, i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Disse foreninger og organisationer fremsender senest samtidig med klagen deres vedtægter til Energiklagenævnet som dokumentation for, at de er lokale eller landsdækkende, og at deres formål opfylder de angivne krav.

Den foreslåede ændring indebærer, at ud over lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, så får lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der kan betegnes som rekreative foreninger og organisationer, også adgang til at klage over de i 1. pkt. nævnte afgørelser.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med art. 9 i Århus-konventionen.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* indebærer, at en klage være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt. Klagefristen begynder at løbe på det tidspunkt, meddelelsen om afgørelsen er kommet frem. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 5*, indebærer, at en afgørelse eller tilladelse efter *stk. § 1, stk. 2*, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 15, *stk. 1*, nr. 1, i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Bestemmelsen sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med art. 9, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsafgørelser på miljøområdet (Århus-konventionen). § 1, *stk. 2* indeholder tilladelse til faciliteter, som er omfattet af bilag 1 til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med art. 9 i Århus-konventionen.

Efter *Stk. 6*, har en klage over en tilladelse til et projekt omfattet af *stk. 5*, ikke opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Efter *stk. 7* i den foreslåede bestemmelse kan afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed, som energi-, forsynings- og klimaministeren har henlagt sine beføjelser til, ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med art. 9 i Århuskonventionen.

Efter *stk. 8*, i den foreslåede bestemmelse kan søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

Bestemmelsen, har til formål at tilgodese Energiklagenævnets udtrykte ønske om, at der indsættes en 6 måneders frist for indbringelse af Energiklagenævnets afgørelser til domstolene. Formålet med bestemmelsen er at give Energiklagenævnet et rimeligt tidsrum, efter hvilket deres afgørelser bliver endelige. Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 samt naturbeskyttelseslovens § 88, hvorefter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis miljøklagenævnet og naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt til den pågældende.

Det foreslås at indsætte en ny § 5 b, hvorefter repræsentanter i Energiklagenævnet ved afgørelser i medfør af § 5 a, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsrådet, erstattes af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af kulbrinter og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at afgørelser bliver truffet under behørig inddragelse af den relevante sagkundskab

Efter *stk. 2* i den foreslåede bestemmelse kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 5 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 1, *stk. 3*, hvorefter tilsynet med virksomheden efter loven udøves gennem Energistyrelsen. Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt at kunne afskære adgangen til at klage til ministeren over styrelsens afgørelser. Samtidig bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om klageberettigede, og om hvilke afgørelser der kan påklages, idet det samtidig forudsættes, at visse mindre indgribende afgørelser kan afgøres endeligt i 1. instans.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
Lov om anvendelse af Danmarks undergrund	Forslag om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, samt lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat.
	§ 1
	I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse [...], foretages følgende ændringer:
§ 10. ---	
<i>Stk. 2 ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Væsentlige ændringer og tilføjelser til en godkendt plan for indvindingsvirksomheden skal godkendes af klima- og energiministeren, inden disse iværksættes.	1. I § 10, stk. 3 indsættes som 2. pkt.: ”Væsentlig reduktion i anlægs og evt. rørledningers kapaciteter anses for en væsentlig ændring til en godkendt plan for indvindingsvirksomheden.”
<i>Stk. 4. ---</i>	
	2. Efter § 10, stk. 4, indsættes som nye stykker: ” <i>Stk. 5.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelser efter stk. 2 og 3 om, at en rettighedshaver, der ejer anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse efter stk. 2 og 3, forpligtes til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om investering i plads og vægt på ejerens anlæg som omfattet af godkendelsen, herunder om brugsret til infrastruktur, om tilbagekøbsret, samt om betaling. <i>Stk. 6.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ved behandling af ansøgninger efter stk. 2 og 3 videregive oplysninger om

	<p>ansøgningen til en anden rettighedshaver, med henblik på at anlæg og installationer til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. omfattet af ansøgningen kan bruges af denne. Rettighedshavere skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Før en rettighedshaver gennemfører udbud af kontrakter, som vil medføre væsentlig ændring af kapaciteter af anlæg godkendt efter stk. 2 eller 3 eller nye anlæg og installationer, som kræver godkendelse efter § 10, skal disse kontrakter anmeldes til energi-, forsynings- og klimaministeren senest otte uger inden udbud. Oplysninger om kapacitetsforhold m.v. skal være til rådighed for ministeren på tidspunktet for anmeldelsen. Udbud må ikke gennemføres, før ministeren har modtaget fyldestgørende oplysninger om udbuddet. Såfremt ministeren ønsker at foreslå ændringer til udbuddet, skal ministeren afgive udtalelse herom senest to uger inden udbud.</p>
	<p>3. Efter § 11 indsættes i <i>kapitel 3</i>:</p> <p>”§ 11 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan give påbud om koordination af efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, hvis flere rettighedshavere har tilladelser til efterforskning og indvinding, som er afgrænset i dybden over for hinanden, og tilladelserne helt eller delvist omfatter samme geografisk afgrænsede område. Aftaler herom skal godkendes af ministeren. Opnås der ikke inden rimelig tid enighed om aftale om koordination, kan</p>

	ministeren fastsætte vilkår herfor.”
<p>§ 13. For kulbrinter meddeles tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan dog kun undtagelsesvis overstige 10 år.</p>	<p>4. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres ”2 år” til: ”5 år”.</p>
<p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	
	<p>Efter § 15 indsættes: ”§ 15 a. Aftaler om andres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov skal sikre, at fortjenesten ved indvindingen fordeles således mellem rettighedshaveren til forekomsten og infrastrukturejeren, at den hovedsageligt tilfalder rettighedshaveren, mens infrastrukturejeren beregner sig en rimelig fortjeneste under hensyn til den risiko, infrastrukturejeren påtager sig i forbindelse med rettighedshaverens brug af anlægget.”</p>
<p>§ 16. ---</p>	
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Aftaler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov og om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster skal umiddelbart efter indgåelse indsendes til klima- og energiministeren.</p>	<p>6. § 16, stk. 3, affattes således: ”Energi-, forsynings- og klimaministeren skal godkende aftaler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov og om samordnet udnyttelse af to eller flere kulbrinteforekomster og kan fastsætte vilkår herfor, herunder om betaling. En aftale efter 1. pkt. skal indsendes til ministeren senest otte dage efter indgåelsen.</p>

<i>Stk. 4. ---</i>	
	<p>7. I § 16 indsættes efter stk. 4, som nye stykker:</p> <p>”Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte tidsplaner og frister for forhandlinger om andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v., herunder om frister for parternes tilvejebringelse og udveksling af oplysninger, som omfattet af stk. 8.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte standardaftaler til brug for andre rettighedshaveres brug af anlæg til indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v. Standardaftalerne skal offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside. Standardaftaler kan fraviges ved aftale mellem parterne.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Reglerne i stk. 3-6 finder tilsvarende anvendelse for vilkår om, at en rettighedshaver, der ejer anlæg til indvinding, behandling eller transport af kulbrinter m.v. etableret i medfør af godkendelse eller tilladelse efter denne lov, forpligtes til at indgå aftale med en anden rettighedshaver om investering i ekstra kapacitet på ejerens anlæg, herunder om brugsret til infrastruktur, om tilbagekøbsret, samt om betaling., som fastsættes i medfør af § 10.”</p> <p><i>Stk. 5 og 6</i> bliver herefter stk. 8 og 9.</p>
<i>stk. 5.</i> Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om andre rettighedshaveres brug af anlæg til	8. I § 16, <i>stk. 5</i> , der bliver stk. 8, ændres ”tilvejebringelse af oplysninger” til ”tilvejebringelse og

<p>indvinding, behandling og transport af kulbrinter m.v., tilvejebringelse af oplysninger i forbindelse med dette, tilrettelæggelse af forhandlinger m.v. i forbindelse med andres brug af anlæg og om offentliggørelse af hovedpunkter i indgåede aftaler.</p>	<p>udveksling af oplysninger eller aftaler”.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Stk. 1-5 finder ikke anvendelse på opstrømsrørledningsnet til naturgas.</p>	<p>9. I § 16, <i>stk. 6</i>, der bliver <i>stk. 9</i>, ændres ”1-5” til ”1-8”.</p>
<p>§ 17. ---</p>	
<p><i>Stk. 2</i> ---</p>	
	<p>10. Efter § 17, <i>stk. 2</i>, indsættes som nye stykker: <i>Stk. 3.:</i> ” <i>Stk. 3.</i> Reduktion af rørledningers kapaciteter anses for en væsentlig ændring omfattet af tilladelser meddelt efter <i>stk. 1</i>. Dette gælder dog ikke opstrømsrørledningsnet til naturgas. <i>Stk. 4.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ved behandling af ansøgninger efter <i>stk. 1</i> og <i>3</i> videregive fortrolige oplysninger i godkendelsessagen til en anden rettighedshaver med henblik på dennes vurdering af tredjepartsadgangen til de omfattede anlæg og installationer. Modtageren af sådanne oplysninger har tavshedspligt. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse. Indgås der ikke aftale om tredjepartsadgang, tilbageleverer modtageren originaler og kopier samt sletter alle elektroniske kopier af modtagne oplysninger senest samtidig med modtagerens meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang. Forinden videregivelsen hører ministeren ejeren af de omfattede anlæg og installationer om karakteren og omfanget af de fortrolige oplysninger i sagen m.v.</p>

	<p><i>Stk. 5.</i> Udbud af kontrakter om udstyr til brug for gennemførelse af væsentlige ændringer af kapaciteter på anlæg eller rørledninger eller etablering af nye anlæg eller rørledninger, der skal tillades efter stk. 1, kan ikke gennemføres, medmindre rettighedshaveren har indgivet anmeldelse og fremsendt fyldestgørende oplysninger til energi-, forsynings- og klimaministeren senest 8 uger inden det planlagte udbud. Såfremt en eventuel udtalelse fra ministeren indeholder ønske om ændringer til udbuddet, skal udtalelsen afgives senest 2 uger inden udbud.”</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 6.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1 og stk. 2 finder ikke anvendelse på lokale rørledninger, der indgår i anlæg, som anvendes ved indvinding fra et enkelt felt.</p>	<p>11. I § 17, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 6</i>, ændres ”Stk. 1 og stk. 2” til ”Stk. 1, -4”.</p>
<p>§ 26. Rettighedshavere skal meddele alle oplysninger, som er fornødne for klima- og energiministerens tilsyn med deres virksomhed omfattet af denne lov. Klima- og energiministeren kan til gennemførelse af tilsynet pålægge en rettighedshaver at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.</p>	<p>12. § 26, <i>stk. 1</i>, affattes således: ”Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos rettighedshavere omfattet af loven. Ministeren kan til brug for behandling af sager efter loven, gennemførelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af loven pålægge en rettighedshaver at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte frister for indsendelse af sådanne oplysninger.”</p>

Stk. 2-3. ---	
Stk. 4. Oplysninger, som tilsynet modtager i henhold til stk. 1, er undergivet tavshedspligt efter § 152, § 152 a, 1. pkt., og § 152 c i straffeloven.	I § 26, stk. 4, ændres ”tilsynet modtager” til: ”energi-, forsynings- og klimaministeren modtager i forbindelse med tilsyn eller ved overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven.”
§ 30. Klima- og energiministeren kan tilbagekalde en tilladelse efter denne lov	13. I § 30, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”efter denne lov”: ”helt eller delvist”.
1-3) ---	
Stk. 2. ---	
§ 38. ---	
1-3) ---	
	15. I § 38, stk. 1, indsættes som nyt nummer 4: 4) som ikke inden for en af ministeren fastsat frist for aftaleindgåelse eller senest samtidig med meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte infrastrukturkapaciteter til tredjepartsadgang sletter eller tilbageleverer fortrolige oplysninger, der videregives i medfør af § 10 eller § 17.
Stk. 2-3. ---	
Lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat.	
	§ 2
	I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, med de ændringer, der følger af lov nr. 1636 af 26. december 2013 og § 3 i lov nr. 630 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:
§ 3. ---	
1-2) ---	
	1. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer: ”3) et beløb til dækning af den

	forøgelse af de totale afviklingsomkostninger for anlægget af olierørledningen, der måtte fremkomme ved ejerens investering i nye anlæg eller opgradering af eksisterende anlæg omfattet af loven jf. § 1, stk. 1.”
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende de i stk. 1 omhandlede beløb og fastsætter efter forhandling med DONG Oil Pipe A/S og brugerne nærmere regler for beregningen, fordelingen og betalingen heraf.	2. I § 3, <i>stk. 3</i> , ændres ”fordelingen og betalingen heraf” til ”fordelingen, betalingen heraf, samt reservation af kapacitet i olierørledningen og separationsfaciliteterne m.v.”
	<p>3. Efter § 3 indsættes:</p> <p>”§ 3 a. Ejeren fremsender, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger, dog mindst en gang årligt, en vurdering af det fremtidige behov for olietransport- og separationskapacitet til energi-, forsynings og klimaministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan på baggrund af ejerens vurdering efter stk. 1 træffe afgørelse om at nedjustere kapacitetsreservationer, som ikke udnyttes eller som ligger udover et godkendt produktionsprofil.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelse om ændring af kapacitetsreservationer, kan kun nedjustere den del af kapacitetsreservationer, som ligger udover det produktionsprofil, som ligger til grund for godkendelsen i medfør af § 10, stk. 2 eller 3, eller som ikke udnyttes.</p>
	<p>4. Efter § 5 indsættes:</p> <p>”§ 5 a. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministeren efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Enhver med væsentlig og</p>

individuel interesse i afgørelsen kan klage over afgørelser truffet i medfør af denne lov.

Stk. 3. Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, stk. 2, hvis afgørelserne tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Stk. 4. Klagen skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen. Udløber klagefristen på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 5. En afgørelse eller tilladelse efter § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 6. Klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 5 har ikke opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 7. Afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed, som energi-, forsynings- og klimaministeren har henlagt sine beføjelser til, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Dette gælder dog ikke afgørelser efter § 2, stk. 3 og 4.

Stk. 8. Søgsmål til prøvelse af

	<p>afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.</p> <p>§ 5 b. Ved afgørelser i henhold til § 37 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk industri og Landbrugsrådet, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af det pågældende råstof eller inden for den pågældende lagring eller anden anvendelse af undergrunden og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Medlemmerne udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 5 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.</p>
	§ 3
	Loven træder i kraft den 1. januar 2018.
	§ 4
	Kravet i § 10, stk. 6, gælder ikke kontrakter, som er omfattet af en plan efter § 10, stk. 2, der er godkendt før 1. januar 2018.
	§ 5
	Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne